

Lovforslag nr. L 92. Fremsat den 2. juni 1998 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), lov om kommunal indkomstskat og skattestyrelsesloven

(Skattejusteringer)

§ 1

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 716 af 11. september 1997, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Skatten efter § 5, nr. 1, beregnes med den procent, der anføres i stk. 2, af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. For indkomståret 1999 udgør procenten 7,5. For indkomståret 2000 udgør procenten 7. For indkomståret 2001 udgør procenten 6,5. For indkomståret 2002 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 6.

Stk. 3. For indkomståret 1999 beregnes skatten efter § 5, nr. 1, af den skattepligtige indkomst. For indkomståret 2000 beregnes skatten efter § 5, nr. 1, af den skattepligtige indkomst med tillæg af halvdelen af negativ kapitalindkomst. For indkomståret 2001 beregnes skatten efter § 5, nr. 1, af den skattepligtige indkomst med tillæg af negativ kapitalindkomst. Underskud i skattepligtig indkomst, der modregnes efter reglerne i § 13, stk. 1 og 2, fragår ikke ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter 2. og 3. pkt.

Stk. 4. Hvis en gift person har negativ kapitalindkomst, modregnes dette beløb i den anden

ægtefælles positive kapitalindkomst, inden skatten efter stk. 1-3 beregnes. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.«

2. § 6 a affattes således:

»§ 6 a. Skatten efter § 5, nr. 2, beregnes med 6 pct. af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, i det omfang det samlede beløb overstiger det i stk. 2 anførte bundfradrag. Bundfradraget reguleres efter § 20.

Stk. 2. For indkomståret 1999 udgør bundfradraget 111.000 kr. For indkomståret 2000 udgør bundfradraget 116.650 kr. For indkomståret 2001 udgør bundfradraget 122.100 kr. For indkomståret 2002 og efterfølgende indkomstår udgør bundfradraget 127.350 kr.

Stk. 3. Hvis en gift person har negativ kapitalindkomst, modregnes dette beløb i den anden ægtefælles positive kapitalindkomst, inden skatten efter stk. 1-2 beregnes. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst er lavere end det i stk. 2 nævnte bundfradrag, forhøjes den anden ægtefælles bundfradrag med forskelsbeløbet. Forhøjelsen kan dog højst udgøre et til bundfradraget svarende beløb. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.«

3. § 7, stk. 1 og 2, affattes således:

»Skatten efter § 5, nr. 3, beregnes af den personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, og med tillæg af positiv kapitalindkomst.

Stk. 2. Skatten udgør 15 pct. af det i stk. 1 nævnte beregningsgrundlag, i det omfang det overstiger et bundfradrag på 190.000 kr.«.

4. § 7, stk. 4-6, affattes således:

»*Stk. 4.* For hver ægtefælle beregnes skat med 15 pct. af vedkommendes personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, i det omfang dette beregningsgrundlag overstiger et bundfradrag på 190.000 kr.

Stk. 5. Der beregnes tillige skat af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst. Til dette formål beregnes en skat hos den af ægtefællerne, der har det højeste beregningsgrundlag efter stk. 4. Skatten beregnes med 15 pct. af denne ægtefælles beregningsgrundlag efter stk. 4 med tillæg af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst. Skatten beregnes dog kun i det omfang, det samlede beløb overstiger bundfradraget på 190.000 kr.

Stk. 6. Forskellen mellem skatten efter stk. 5 og skatten efter stk. 4 for den ægtefælle, der har det højeste beregningsgrundlag efter stk. 4, udgør skatten af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst.«.

5. I § 7, stk. 7, udgår: »over et grundbeløb på 16.150 kr.«.

6. § 7, stk. 8-10, affattes således:

»*Stk. 8.* Hvis begge ægtefæller har positiv kapitalindkomst, fordeles skatten af ægtefællernes samlede nettokapitalindkomst imellem dem efter forholdet mellem hver enkelt ægtefælles kapitalindkomst.

Stk. 9. Hvis ægtefællernes beregningsgrundlag efter stk. 4 er lige store, anses den af ægtefællerne, som har de største udgifter af den art, der fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørelsen af per-

sonlig indkomst og kapitalindkomst, for at have det højeste beregningsgrundlag efter stk 4.

Stk. 10. Bundfradraget i stk. 2, 4 og 5 reguleres efter § 20.«.

7. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 12, stk. 1,« til: »§ 12, stk. 1, 2. pkt.,« og »§§ 6 a,« ændres til: »§§ 6, 6 a,«.

8. I § 13, stk. 1, 3. pkt., ændres »§§ 6 a,« til: »§§ 6, 6 a,«.

9. I § 13, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 6 a,« til: »§§ 6, 6 a,«.

10. § 13, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6, 6 a og 7 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til modregning først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, for de næste 5 indkomstår inden opgørelsen af beregningsgrundlagene efter §§ 6, 6 a og 7. Negativ personlig indkomst kan kun fremføres, i det omfang den ikke kan modregnes efter 1. eller 2. pkt. for et tidligere indkomstår.«.

11. § 13, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb inden opgørelse af beregningsgrundlagene efter §§ 6, 6 a og 7 modregnes i den anden ægtefælles personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I.«.

12. § 13, stk. 4, 5. og 6. pkt., affattes således:

»Et negativt beløb, der herefter ikke er modregnet, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår, i det omfang beløbet ikke kan modregnes for et tidligere indkomstår, til modregning inden opgørelsen af beregningsgrundlagene efter §§ 6, 6 a og 7. Hvert år modregnes negativ

personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, og endelig i ægtefælens personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I.«

13. I § 13, stk. 5, 1. pkt., udgår: »eller § 6 a, stk. 4,«.

14. I § 13, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Der kan ikke ske overførsel efter stk. 4 af den del af underskuddet, der modsvares af fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I.«

15. I § 19, stk. 1, 1. pkt., ændres »skatteloftet i 2.-6. pkt.« til: »58 pct.«.

16. § 19, stk. 1, 2.-6. pkt., ophæves.

17. § 25 a og § 27 a ophæves.

§ 2

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 6. oktober 1995, som ændret

dret senest ved § 7 i lov nr. 1106 af 29. december 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »den til statskat opgjorte skattepligtige almindelige indkomst« til: »den i henhold til personskatteloven opgjorte skattepligtige indkomst«.

§ 3

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 19. marts 1998, foretages følgende ændring:

1. § 33 C, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»For skattepligtige fysiske personer og dødsboer udgør tilskuddet 38 pct. for udgifter, der er betalt inden udgangen af kalenderåret 2001, og derefter 32 pct.«.

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 1999, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Personskattelovens § 6, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, har virkning fra og med indkomståret 2000.

Stk. 3. Modregning af negativ personlig indkomst inden opgørelse af beregningsgrundlaget efter personskattelovens § 6 i henhold til personskattelovens § 13, stk. 3, og § 13, stk. 4, 1. og 5. pkt., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10-12, har virkning fra og med indkomståret 2000.

Stk. 4. § 1, nr. 7-9, har virkning fra og med indkomståret 2000.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dansk økonomi har været i fremgang siden 1993. Til næste år vil stigningen i den samlede beskæftigelse siden 1993 kunne udgøre omkring 200.000 personer.

Ledigheden - der toppede med 360.000 personer i starten af 1994 - er derfor næsten halveret. Derved er det også lykkedes at realisere et af de højst prioriterede mål.

Det private forbrug er samtidig vokset kraftigt. Det er nu godt 20 pct. højere end i 1993.

I det sidste år har væksten i dansk økonomi imidlertid været for stærk. Det har forringet betalingsbalancen og øget presset på arbejdsmarkedet. Det betyder tab af markedsandele og risiko for højere inflation.

Ledigheden er nu nede på et niveau, som med den nuværende struktur på arbejdsmarkedet kan sidestilles med fuld beskæftigelse. En fortsættelse af det hurtige og kraftige fald vil lede til overophedning. Det skal undgås, at opsvinget på den måde får lov at ødelægge sig selv. Uden et effektivt politisk indgreb er der en reel risiko for, at renten stiger og for en varig forringelse af konkurrenceevnen.

Det kan være grundstenen til en nedgangsperiode. Det vil særligt være til skade for arbejdsmarkedets svage grupper, hvis ledigheden igen begynder at stige. Også boligejerne ville blive ramt. Boligmarkedet reagerer meget kraftigt på konjunkturudsving. En ustabil økonomi giver et endnu mere ustabil marked for ejerboliger.

Derfor kan fremgangen ikke fortsætte i det hidtidige tempo.

Regeringens strategi er at stabilisere den økonomiske udvikling. Det skal ske med en moderat finanspolitisk stramning og en stigning i den private opsparing. Et afgørende bidrag hertil skal komme fra en justering af skattesystemet.

Justeringen skal øge den langsigtede opsparing. Den private sektors opsparing er ikke stor nok. Det hænger blandt andet sammen med størrelsen af rentefradragets skatteværdi. Derfor skal rentefradragets værdi ned. Tidspunktet er nu velegnet, fordi det også

er nødvendigt at stabilisere opsvinget. Dermed vil skattejusteringen hjælpe med til at fjerne presset på betalingsbalancen.

Dertil kommer, at andre lande ikke har lige så rummelige rentefradrag, f.eks er skatteværdien af boligrenter i Norge og Sverige ca. 30 pct. I mange europæiske lande er der slet ikke generelt fradrag for renteudgifter, men de fleste lande har dog fradrag for boligrente oftest med loft over fradragets størrelse. Forslaget om justering af personbeskatningen vil derfor bringe det danske skattesystem mere på linie med de øvrige europæiske lande.

Justeringen skal også skabe bedre sammenhæng i skattesystemet. Tidligere reformer har allerede skabt en bedre sammenhæng, men der bruges stadig for mange penge på at finansiere fradrag. Det er dårligt for gennemsigtheden i skattesystemet.

Justeringerne foreslås gennemført gradvist over de kommende fire år og vil være tilendebragt i 2002. Den løbende velstandsfremgang og den gradvise indfasing vil give husholdninger og virksomheder tid til tilpasninger.

Justeringerne af personbeskatningen bygger på to hovedprincipper:

- *En mere rimelig byrdefordeling mellem høj og lav indkomst*

Derfor sænkes skatten for de lave indkomster. Det finansieres ved at gøre fradragenes skatteværdi mindre. Det genetablerer den tilsigtede progression i skattesystemet fra skattereformen fra 1993. De stigende kommuneskatter siden 1993 har ramt lavindkomsterne mest og gjort omfordelingen mindre end tilsigtet i 1993.

- *Den langsigtede opsparing skal forøges*

Derfor sættes skatteværdien af rentefradraget ned. Faldet i fradragenes skatteværdi finansierer en del af de lavere skatteprocenter. Det er god økonomi at bytte fradrag med lave skatteprocenter. Dertil kommer det

samtidigt af arbejdsministeren fremsatte forslag om videreførelse af den midlertidige pensionsopsparing.

Justeringen af personskatten har følgende konkrete hovedelementer:

- *Lavere bundskat*

Bundskatten, som i dag er 8 pct., sættes gradvist ned til 6 pct. Det skrå skatteloft på 58 pct. bevares uændret. Det betyder, at lettelsen slår forholds-mæssigt mest igennem for de lave indkomster.

Mellemskatten og topskatten bevares uændret på 6 og 15 pct.

Arbejdsmarkedsbidraget bevares uændret på 8 pct., og udgifterne til arbejdsmarkedsordninger og førtids-pension m.v. samles i én fond.

- *Højere bundfradrag ved beregning af mellemskat-ten*

Bundfradraget ved beregning af mellemskatten foreslås hævet med i alt 32.000 kr. Derved gives en målrettet lettelse til de laveste arbejdsindkomster.

Lavere bundskat og højere bundfradrag for mellem-skatten medfører lavere marginals-kat for de lave arbejdsindkomster og øger dermed den økonomiske ge-vinst ved at arbejde.

Generelt er der et fald i marginals-katten på knap 2 pct. for dem, der ikke betaler topskat. Personer med de laveste lønninger og fuldtidsarbejde tjener 140-170.000 kr., efter arbejdsmarkedsbidraget er betalt. For dem falder marginals-katten med knap 8 pct., før der tages hensyn til arbejdsmarkedsbidraget.

Den lavere marginals-kat øger fordelene ved at yde en ekstra arbejdsindsats og reducerer tilskyndelsen til skattetænkning og sort arbejde. Skattejusteringen gi-ver også et vist bidrag til, at arbejde kan betale sig bedre end passiv forsørgelse.

- *Frdragenes skatteværdi bringes ned*

Det foreslås, at fradraget for renteudgifter udgår af mellemskatten og den statslige bundskat. Alle lig-ningsmæssige fradrag - bl.a. fradrag for faglige kon-tingenter - udgår af den statslige bundskat. Fra 2002 vil disse udgifter kun være fradragsberettiget i amts- og kommuneskatter med en skatteværdi på ca. 32 pct.

Ændringerne foreslås indført gradvist. I 1999 kan renteudgifter ikke længere trækkes fra i grundlaget for mellemskatten. Rentefradraget i bundskatten udgår med halvdelen i 2000 og bortfalder fra og med 2001.

De ligningsmæssige fradrag foreslås at udgå af

bundskatten fra og med 2002. For de lavest lønnede gives på samme tidspunkt en forhøjelse af befor-dringsfradraget, som aftrappes med voksende ind-komst - dels som kompensation for den lavere skatte-værdi af fradraget, dels for at styrke beskæftigelsen.

- *Skatteværdien af fradrag for indbetalinger til ka-pitalpension nedsættes*

Det foreslås at ændre fradragsretten for indbetalin-ger til kapitalpensioner, således at disse ikke længere er fradragsberettigede ved beregning af topskatten. Med fradrag op til mellemskatten bliver fradragsvær-dien dermed ca. 44 pct. i en gennemsnitskommune.

Derved ophæves den særfordel, som de højeste ind-komster har haft ved at trække indbetalingerne fra i toppen af indkomsten, selv om udbetalingerne for alle beskattes med 40 pct. På den måde sidestilles personer med forskellige indkomster.

Forslaget kan ses i sammenhæng med den fordel, de højestlønnede får ved det højere bundfradrag ved be-regning af mellemskatten. Bundfradragsforhøjelsen bliver dermed særligt målrettet mod de lave arbejds-indkomster.

Det vil fortsat - sammenlignet med anden opsparing - være fordelagtigt at skyde penge ind på en kapital-pensionskonto i kraft af en lavere skat ved udbetalin-gen og en klart lavere beskatning af afkastet.

- *Lejeværdibeskatningen erstattes af en kommunal ejendomsværdiskat*

Det foreslås at erstatte den nuværende beskatning af lejeværdi af egen bolig med en kommunal og amts-kommunal ejendomsværdiskat.

Beskatningen af ejerboliger er skattemæssigt velbe-grundet. Ejendomsbeskatning belaster ikke marginal-skatten eller konkurrencen med udlandet. Den stabili-serer ejendomsmarkedet og bidrager klart til omfor-delingen, idet den betalte skat typisk er stigende med indkomstens størrelse.

Disse egenskaber kendetegner såvel lejeværdibe-skatningen som den foreslåede kommunale og amts-kommunale ejendomsværdiskat. En finansiering med disse egenskaber kan ikke undværes, da det ellers sæt-ter den øvrige beskatning og fordeling under pres.

Lejeværdibeskatningen har været en del af person-beskatningen siden dens indførelse i 1903. Men be-skatningen af lejeværdien har medført stigende forstå-elsesproblemer og derfor foreslås den erstattet med ejendomsværdiskat. Ejendomsværdiskatten udskrives på samme grundlag som lejeværdibeskatningen - den samlede ejendomsværdi.

• *Det midlertidige bidrag til ATP videreføres*

Med henblik på en styrkelse af den private opsparing videreføres det midlertidige bidrag til ATP, som blev indført for 1998. Videreførelsen er samtidig et naturligt element i udmøntningen af de skærpede krav til finanspolitikken.

Opsparingen er fortsat fradragsberettiget ved opgørelsen af den personlige indkomst og vil fortsat blive tilskrevet krone for krone og forrentet på individuelle konti i Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til følgende lovforslag, der fremsættes samtidig med dette lovforslag:

- forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde med flere love (Sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene m.v.),
- forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (Ejendomsværdiskatteloven),
- forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (Ændringer som følge af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat),
- forslag til lov om ændring af ligningsloven (Befordringsfradragsjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil) og
- forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love (Særlig pensionsopsparing).

Sidstnævnte lovforslag fremsættes af arbejdsministeren. Endvidere fremsætter socialministeren lovforslag om ændring af lov om social pension, der indebærer en forhøjelse af pensionstillæg for gifte pensionister, ligesom der foretages ændringer af bekendtgørelse om forældrebetaling for ophold i dagtilbud for børn og bekendtgørelse om deltagelse i klubtilbud og andre socialpædagogiske fritidstilbud til større børn og unge, der indebærer en fordobling af aftrapningsintervallet for daginstitutionsbetaling.

*Provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser.
1999-2002*

I. Indledning.

I det følgende er vist de provenu- og fordelingsmæssige konsekvenser af de samlede justeringer på personskatteområdet mv. Beregningerne viser de umiddelbare effekter af skattejusteringen beregnet på lovmodellen på grundlag af en stikprøve på 0,3 pct. af befolkningen fremskrevet til 1998 under forudsætning af uændret adfærd.

Erfaringsmæssigt giver lovmodelberegningerne et ret præcist billede af ændringer i skattesystemet, selv-

om der selvsagt er knyttet usikkerhed til opregning og fremskrivning af indkomstoplysningerne.

De foreslåede justeringer i skattesystemet i årene 1999-2002 skal ses som en videreudvikling ad det spor som blev lagt med den seneste skattereform fra 1993.

Ændringerne er tiltællt, så de fortsætter styrkelsen af den private opsparing og reduktionen af marginalsatserne især for de lavere lønede på arbejdsmarkedet finansieret ved en bredere skattebase og mindre skatteværdi af fradragene.

Fordelingsprofilen i skattereformen fra 1993 blev fastlagt under forudsætning af, at den gennemsnitlige kommunale skatteprocent forblev konstant. Denne forudsætning blev blandt andet bygget på, at det skrå skatteloft og den kommunale medfinansiering heraf ville udgøre et tilstrækkeligt incitament til at holde kommuneskatte i ro.

Det kan konstateres, at denne forudsætning ikke holdt. Den gennemsnitlige kommunale skattesats er steget med 2,2 pct.point siden 1994 og udgør nu 32,4 pct. (inkl. kirkeskatten) i en gennemsnitskommune. Det betyder, at der i dag kun findes ganske få kommuner, hvor det skrå skatteloft, der sætter loft over beskatningen af den sidst tjente krone, ikke er effektivt for indkomster over ca. 270.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag. Således udgør det gennemsnitlige nedslag i topskatten 2,7 pct.point i 1998, svarende til en effektiv topskattesats på 12,3 pct.

Ændringerne i den foreslåede justering af 1998-skattesystemet er med baggrund heri målrettet, så de bliver til særlig fordel for de laveste arbejdsindkomster og i mindre grad for de højere indkomster. Det har bl.a. sin baggrund i, at de lavere indkomster fuldt ud er blevet pålagt de højere kommuneskatter. Det er kun sket i begrænset omfang for de højeste indkomster, som har fået nedslag som følge af det skrå skatteloft.

Det er gjort ved at sænke bundskatten med 2 pct.point og forhøje grænsen for mellemskatten, der sætter ind ved godt 150.000 kr. før arbejdsmarkedsbidrag, med 32.000 kr. (ca. 35.000 før AM-bidrag) frem til 2002 samt ved at fastholde det skrå skatteloft uændret på 58 pct. Den højere mellemskattegrænse indebærer, at progressionen i beskatningen af lønindkomst sætter ind på et højere niveau end i dag, hvor det sker ved indkomster umiddelbart over dagpengemaksimum.

Skattesystemets bidrag til styrkelse af den private finansielle opsparing sker ved at fjerne fradraget for negativ nettokapitalindkomst i grundlaget for mellemskatten fra og med 1999, halvdelen i den statslige

bundskat i 2000 og fuldt ud i grundlaget for bundskatten fra og med 2001.

Det betyder, at skatteværdien af rentefradraget gradvis sænkes fra 46,4 pct. i 1998 (40,4 pct. for skatteydere der ikke betaler mellemskat) til 32,4 pct. fra og med 2001 i en gennemsnitskommune. Strukturomlægningen vil aflaste den almindelige finanspolitik, øge opsparingen og bidrage til at dæmpe væksten i priserne på boligmarkedet, der er steget kraftigt de senere år.

Ligningsmæssige fradrag, f.eks. befodringsfradraget og fradrag for faglige kontingenter, udgår af grundlaget for bundskatten i 2002 og får dermed også

en skatteværdi på gennemsnitlig 32,4 pct. imod 40,4 pct. i 1998.

Endelig afskaffes lejeværdien og erstattes med en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat udskrevet på grundlag af ejerboligernes ejendomsværdi.

Bredere skattebase og lavere skatteprocenter gør endvidere det danske skattesystem mere robust over for den potentielle skattekonkurrence fra udlandet.

Arbejdsmarkedsbidraget fastholdes til 8 pct.

II. Elementer i justeringen af personskatten.

Samtlige elementer, der indgår i justeringerne er i skematisk form vist i nedenstående to oversigter.

Boks 1.

Justeringer af personbeskatningen i 1999-2002 indeholdt i dette lovforslag	
Bundskat:	Bundskatten sænkes fra de nuværende 8 pct. til 7½, 7, 6½ og 6 pct. i 1999 til 2002. Udskrivningsgrundlaget for den statslige bundskat ændres ikke i 1999. Fra 2000-2002 ændres grundlaget trinvist fra skattepligtig indkomst + personfradrag til personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst + personfradrag. Positiv nettokapitalindkomst bevares i bundskattegrundlaget i alle årene. Negativ nettokapitalindkomst medregnes i grundlaget med halvdelen i 2000 og udgår fra og med 2001. Ligningsmæssige fradrag udgår af grundlaget fra og med 2002.
Mellemskat:	Mellemskatteprocenten fastholdes uændret på 6 pct. Mellemskattegrænsen hæves yderligere med 8.000 kr. årligt i 1999-2002, i alt 32.000 kr. Positiv nettokapitalindkomst bevares i mellemskattegrundlaget i alle årene. Negativ nettokapitalindkomst udgår af mellemskattegrundlaget fra og med 1999.
Topskat:	Topskatteprocenten fastholdes uændret på 15 pct. og topskattegrænsen reguleres ikke yderligere. Indskud til kapitalpensionsordninger tillægges topskattegrundlaget fra og med 1999. Al positiv nettokapitalindkomst uden bundfradrag medregnes til topskattegrundlaget fra 1999.
Skatteloft:	Skatteloftet fastholdes på 58 pct. fra og med 1999. Nedslaget reducerer ligesom efter gældende regler topskatteprocenten.
Kommuneskat:	Det kommunale udskrivningsgrundlag fastholdes uændret til skattepligtig indkomst + personfradrag.

Skatteprocenter m.v. indføres i 1999-2002, jf. bilag 2.

I de samtidigt med dette lovforslag fremsatte forslag foreslås endvidere følgende justeringer af personbeskatningen m.v.

Boks 2.

Justeringer af personbeskatningen m.v. i 1999-2002 i tilknyttede lovforslag	
Befordringsfradrag:	For personer med lønindkomst under 180.000 kr. forhøjes befordringsfradraget med 25 pct., dog maks. 6.000 kr. For personer med lønindkomst over 180.000 kr. reduceres forhøjelsen med 0,5 pct. og maks. beløbet med 2 pct. pr. 1.000 kr. indkomsten overstiger 180.000 kr. Forhøjelsen er helt bortfaldet ved 230.000 kr.
Fri firmabil:	Procentsatsen for beskatning af fri firmabil til rådighed forhøjes fra 23 pct. til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra og med 2000.
AM-bidrag:	Arbejdsmarkedsbidraget fastholdes på de nuværende 8 pct. i 1999-2002.
ATP-opsparing:	Den midlertidige ATP-opsparing i 1998 på 1 pct. af grundlaget for arbejdsmarkedsbidraget videreføres i 1999-2002.
Lejeværdien	afløses af en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat fra 2000: Lejeværdi og standardfradrag samt begrænsningsreglerne ophæves. Den gældende kommunale og amtskommunale grundskyld bevares. Der indføres i stedet følgende kommunale ejendomsværdiskat som fordeles mellem amter og kommuner med hhv. 1/3 og 2/3: <ul style="list-style-type: none"> Alle ejere: Der indføres fra 2000 en kommunal ejendomsværdiskat på 10‰ af det aktuelle års ejendomsværdi for alle ejerboliger. Af ejendomsværdien over 2.150.000 kr. betales yderligere 20‰. For nuværende ejere af parcelhuse og sommerhuse gives der et bundfradrag i ejendomsværdiskatten på 4‰, maks. 1.200 kr. og herudover for nuværende ejere af alle typer ejerboliger et ekstra fradrag på 2‰ af ejendomsværdien. Fradragene bortfalder ved ejerskifte. Pensionistnedslag: For ejere, der er fyldt 67 år, gives der herudover et indkomstafhængigt nedslag i skatten på 4‰ af ejendomsværdien, dog maks. 6.000 kr. pr. helårsbolig og maks. 2.000 kr. pr. sommerhus. Begrænsningsregel: De eksisterende begrænsningsregler for stigningen i lejeværdiskatten fra år til år tilpasses ejendomsværdiskatten og videreføres for folke- og førtidspensionister fyldt 60 år samt efterlønsmodtagere, hvor stigningen fra år til år begrænses til maks. 500 kr., dog altid 20 pct. + 900 kr. Indkomstgraduering: Pensionistnedslaget indkomstgraderes. Nedslaget reduceres med 6 pct. af personlig indkomst + positiv nettokapitalindkomst + aktieindkomst udover 130.000 kr. for enlige og 200.000 kr. for ægtepar. (1999-niveau).
Daginstitution:	Fordobling af aftrapningsintervallet for daginstitutionsbetaling.
Social pension:	Giftede pensionisters pensionstillæg forhøjes med 360 kr. årligt pr. pensionist i årene 1999 og 2000.

Den reducerede daginstitutionsbetaling understøtter indsatsen overfor børnefamilierne.

III. Provenumæssige virkninger.

De samlede provenumæssige virkninger er i tabel 1 opgjort som summen af ændringerne i indkomstskat, ejendomsværdiskat, pensionstillæg og daginstitutionsbetaling. Det bemærkes, at der er medregnet samt-

lige provenuændringer af de foreslåede justeringer, også de provenuændringer der er nævnt i de samtidigt med dette forslag fremsatte lovforslag. Det drejer sig om en kommunal ejendomsværdiskat til erstatning for lejeværdien af egen bolig, ændringer af befordringsfradraget, beskatningen af fri firmabil, forhøjelse af pensionstillæg for giftede pensionister samt ændret daginstitutionsbetaling.

F. t. l. vedr. indkomstskat for personer m.v.

Tabel 1. Provenuvirkning af forslag til skattejusteringer i 1999-2002.

Indkomstår. 1998-niveau.	1999	2000	2001	2002
	Ca. mill. kr.			
I. Dette lovforslag	515	-1.220	-3.085	-4.515
Bundskatten sænkes med ½ pct. point årligt i 1999-2002. Bundskattegrundlaget udvides med halvdelen af negativ net- tokapitalindkomst i 2000, al negativ nettokapitalindkomst fra 2001 og med de ligningsmæssige fradrag fra 2002	-2.625	-3.735	-5.030	-5.970
Negativ nettokapitalindkomst udgår af mellemskattegrundla- get fra 1999	2.235	2.235	2.240	2.275
Der gives ikke fradrag for kapitalpensionsindskud i topskatte- grundlaget fra 1999 ¹⁾	1.250	1.265	1.265	1.270
Det skrå skatteloft fastholdes på 58 pct. fra 1999	410	810	1.190	1.535
Mellemskattegrænsen forhøjes med 8.000 kr. årligt i 1999 til 2002	-1.155	-2.195	-3.150	-4.025
Positiv nettokapitalindkomst medregnes fuldt ud til topskatte- grundlaget fra 1999	400	400	400	400
II. Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Befordringsfradragsjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil)	80	160	160	20
Befordringsfradragsjustering for lavindkomster fra 2002.....	0	0	0	-140
Forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil til rådigh- hed fra 23 pct. til 24 pct. i 1999 og til 25 pct. fra og med 2000	80	160	160	160
III. Forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejen- domsværdiskat og forslag til lov om ændring af forskellige skattelove.	0	820	1.460	1.660
Ny ejendomsværdiskat fra 2000 ²⁾³⁾	0	6.610	6.830	7.020
Bortfald af overskud af ejerbolig fra 2000	0	-5.730	-5.310	-5.300
Afledte virkninger på sociale pensioner af bortfald af over- skud af ejerbolig fra 2000 (netto efter skat)	0	-60	-60	-60
IV. Forslag til lov om ændring af lov om social pension	-75	-150	-150	-155
Forhøjelse af pensionstillæg til gifte pensionister med 360 kr. årligt pr. pensionist i 1999 og 2000	-125	-250	-250	-250
Ændring i skat forhøjet pensionstillæg	50	100	100	95
V. Ændring af bekendtgørelse om forældrebetaling for ophold i dagtilbud for børn mv.	-320	-320	-320	-320
Fordobling af aftrappingsintervallet for daginstitutionsbetaling	-320	-320	-320	-320
Samlet provenuvirkning af justeringer	200	-710	-1.935	-3.310
Heraf: staten	445	-2.465	-3.935	-5.370
kommunerne	-245	1.755	2.000	2.060

Anm.: + = provenutab/merudgift.

Note: Provenuskønnene i tabellen er beregnet i den angivne rækkefølge og er indbyrdes afhængige. De provenumæssige konsekvenser af de isolerede ændringer af de enkelte elementer kan afvige væsentligt fra de angivne skøn, jf. bl.a. note 2.

- 1) Provenuskønnene er under forudsætning af, at der fortsat foretages indskud og, at der ikke sker substitution til andre pensionsformer.
- 2) Indkomstskatten af overskud af ejerbolig skønnes i 1998 at udgøre ca. 6,8 mia. kr.
- 3) Inkl. virkning af bortfald af nedslagene i ejendomsværdiskatten på 2% og 4%, maks. 1.200 kr., ved ejerskifte som ved et normalt årligt salgssomfang af ejerboliger skønnes at forøge provenuet af ejendomsværdiskatten med ca. 0,4 mia. kr. i 2000 og yderligere med ca. 0,2 mia. kr. årligt de følgende år. Denne provenuvirkning er ikke indregnet i fordelings-tabellerne.

Skattejusteringen indebærer i slutåret 2002 en samlet lettelse af personskatten på ca. 10 mia. kr., hvoraf omkring halvdelen som følge af afskaffelse af lejeværdien. Den ny ejendomsværdiskat skønnes at indbringe ca. 7 mia. kr.

I 1999 er den samlede virkning en nettobelastning af husholdningerne på ca. 0,2 mia. kr. Virkningen af personskattedelen fremkommer primært som det samlede resultat af, at negativ nettokapitalindkomst udgår af mellemskattegrundlaget, at kapitalpensionsindskud tillægges topskattegrundlaget, den højere mellemkattegrænse samt nedsættelsen af bundskatten.

Staten får et merprovenu på ca. 0,4 mia. kr. som det samlede resultat af sænkningen af bundskatten, bortfaldet af negativ nettokapitalindkomst i bund- og mellemskatten, den reducerede fradragsværdi af kapitalpensionsindskud samt det skrå skatteloft.

For kommunerne vil der i 1999 være tale om en (netto) merudgift på ca. 0,2 mia. kr. som følge af den reducerede daginstitutionsbetaling og et positivt skatteprovenu fra de højere pensioner til gifte pensionister.

I 2000 vil der fremkomme et samlet provenutab på ca. 0,7 mia. kr., der gradvis stiger til 3,3 mia. kr. i 2002 i takt med sænkningen af bundskatten.

I 2000, hvor lejeværdien erstattes med en kommunal ejendomsværdiskat, bliver statens provenutab ca. 2,5 mia. kr., mens den kommunale sektor får et merprovenu på knap 1,8 mia. kr. Det kommunale merprovenu hænger sammen med, at indkomstskattetabet ved bortfaldet af lejeværdien på ca. 4,7 mia. kr. er mindre end provenuet på ca. 6,6 mia. kr. fra den ny ejendomsværdiskat, der fuldt ud tilfalder kommuner og amter.

Statens provenutab øges i 2001 til ca. 3,9 mia. kr. og til ca. 5,4 mia. kr. i 2002 i kraft af den yderligere sænkning af bundskatten og den højere bundskattegrænse.

Kommunernes gevinst er ca. 2 mia. kr. i 2001 og knap 2,1 mia. kr. i 2002.

De kommunale skatteforskydninger af skattejusteringerne m.v. vil indgå i forhandlingerne om den kommunale økonomi.

IV. Fordelingsmæssige virkninger.

1. Fordelingsvirkninger for indkomstgrupper.

Fordelingsberegningerne viser et øjebliksbillede for familierne på basis af ét års indkomster og fradrag. Over tiden vil en række af familierne bevæge sig til andre indkomstkategorier mv. med deraf følgende andre skattemæssige konsekvenser end de viste.

Fremgang og tilbagegang er for hvert af årene 1999 - 2002 målt i forhold til uændrede skatteregler m.v. Ændringerne, der påvirker familiernes rådighedsbeløb, er beregnet som summen af ændringerne i indkomstskat, ejendomsværdiskat, overførselsindkomster og daginstitutionsbetaling.

Fordelingsberegningerne omfatter samtlige elementer, der indgår i personskattejusteringerne. Den samlede indregnede provenuændring afviger dog lidt fra provenutallene i tabel 1. Dette skyldes stikprøveskævhed i lovmodelberegningerne. Bl.a. er udgiften til fordobling af aftrapningsintervallet for daginstitutionsbetaling 320 mill. kr., men indgår som følge af stikprøveskævhed kun i fordelingsstabellerne med 240 mill. kr. Endvidere er den del af provenuet af ejendomsværdiskatten, som skyldes ejerskifte ikke indregnet, jf. note 3 til tabel 1.

Elementerne, der i overvejende grad påvirker fordelingsprofilen er:

- Nedsættelsen af bundskatten der virker på indkomsten helt fra personfradraget.
- Den højere mellemskattegrænse målretter skattelettelsen til lav- og mellemindkomster.
- Sænkningen af fradragenes skatteværdi.
- Skatteloftet på 58 pct.
- Indbetaling til kapitalpension der ikke længere kan fradrages i topskatten.
- Den reducerede daginstitutionsbetaling.

Alt i alt er det samlede billede af fordelingsprofilen, jf. tabel 2 og 3, at de relativt største forbedringer, når justeringerne er fuldt gennemført, tilfalder lav- og mellemindkomstgrupperne med beskedne fradrag. I slutåret 2002 er det i gennemsnit 1-2 pct. i den disponible indkomst. De højeste indkomster får derimod tilbagegang i rådighedsbeløb i forhold til uændret videreførelse af det gældende skattesystem på i gennemsnit 1-2 pct. Faldet i skatteværdien af fradragene, herunder rentefradrag, rammer især skatteydere med højere indkomster.

Dette skal bl.a. ses i lyset af, at marginalskatteprocenterne (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) reduceres med ca. 2 pct.point for de laveste indkomster og med ca. 7 pct.point for personer, der ligger over niveauet for dagpenge i kraft af den højere mellemskattegrænse, og at marginalsatten for de højeste indkomster fastholdes uændret.

Forskydningerne skal ses i lyset af, at personskattejusteringen er nogenlunde provenuneutral i 1999, men sammensat således, at der er lettelse på knap 2 mia. kr. til familier med fremgang og stramninger på ca. 2 mia. kr. til familier med tilbagegang i rådighedsbeløb. I de

følgende år er justeringerne underfinansieret med op til ca. 4,1 mia. kr. i 2002. Her er der imidlertid tale om lettelser på ca. 6,5 mia. kr. til familier med fremgang og stramminger på ca. 2,4 mia. kr. til familier med tilbagegang i rådighedsbeløb, jf. senere tabel 4.

For alle familier under ét bliver der tale om en (netto) gevinst på ca. 1.400 kr. pr. familie i slutåret 2002.

4/5 af familierne får fremgang i rådighedsbeløb på ca. 2.700 kr. pr. familie og 1/5 tilbagegang på 3.900 kr. pr. familie, når justeringen er fuldt gennemført i 2002.

Fremgang og tilbagegang er for hvert af årene målt i forhold til uændrede skatteregler. Men for langt de færreste familier er justeringerne ensbetydende med et år-til-år fald i levestandard. Den gradvise indfasing vil give husholdningerne tid til tilpasning.

fordelingsvirkningerne for lavindkomstgrupperne

er iøvrigt præget af, at der her findes mange unge ikke-forsørgere (lejere og hjemmeboende) samt pensionister.

Enlige med indkomster under ca. 250.000 kr. får i gennemsnit fremgang i rådighedsbeløbet på ca. ½ pct. i 1999. For enlige med højere indkomster vil der være tale om en reduktion på ca. ½ - 1½ pct., jf. tabel 2.

I 2002, hvor justeringen er fuldt indfaset, vil der i gennemsnit være fremgang for enlige med indkomster på op til ca. 300.000 kr. på 1-2 pct. og mest til indkomster fra 150.000-250.000 kr., hvor der findes ca. 650.000 personer. Enlige med indkomster fra ca. 300.000-400.000 kr. får stort set status quo, mens enlige med højere indkomster får reduktion i rådighedsbeløbet på 1-2 pct. eller i gennemsnit ca. 4.400 kr. Denne gruppe omfatter ca. 50.000 personer.

Tabel 2. Indkomstfordeling. Enlige.
Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb i 1999-2002 i forhold til gældende regler. (1998-niveau).

Personlig indkomst før fradrag af AM-bidrag og ATP-opsparing	Antal familier	Gns. ændring i rådighedsbeløb							
		1999		2000		2001		2002	
Kr.	(1.000)	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾
Under 100.000.....	697	245	0,4	440	0,8	630	1,1	840	1,4
100.001-150.000.....	434	535	0,6	865	1,0	1.160	1,3	1.400	1,6
150.001-200.000.....	339	755	0,6	1.335	1,1	1.925	1,6	2.325	2,0
200.001-250.000.....	313	645	0,5	1.360	1,0	2.105	1,5	2.680	1,9
250.001-300.000.....	185	-175	-0,1	385	0,2	1.075	0,6	1.690	1,0
300.001-400.000.....	125	-1.255	-0,6	-850	-0,4	-315	-0,2	240	0,1
400.001-500.000.....	31	-2.735	-1,1	-3.810	-1,5	-3.655	-1,5	-3.010	-1,2
500.001-600.000.....	9	-3.860	-1,3	-4.680	-1,6	-4.805	-1,6	-4.615	-1,6
Over 600.000.....	8	-6.695	-1,5	-8.660	-1,9	-9.030	-2,2	-9.845	-2,2
I alt.....	2.141	235	0,2	605	0,6	1.015	0,9	1.375	1,3

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

÷ = fald i rådighedsbeløb.

- 1) 1 pct. af »rådighedsbeløb« (personlig indkomst + positive kapitalindkomster (ekskl. overskud af ejerbolig) + aktieindkomst over progressionsgrænsen ÷ indkomstskat efter gældende regler)

For ægtepar, hvor ægtefællerne tilsammen har indkomst på op til omkring 400.000 kr., hvilket gælder for halvdelen af parrene, er der gennemsnitlig fremgang i rådighedsbeløbet på op til ¼ pct. i 1999, jf. tabel 3. For ægtepar med samlet indkomst over 400.000 kr. er der gennemsnitlig tilbagegang i 1999 på op til 0,3-1,2 pct. af parrets samlede rådighedsbeløb.

I 2002 får 70 pct. af ægteparrene (ca. 750.000 familier) med samlet indkomst på op til ca. 500.000 kr. fremgang på i gennemsnit ½ - 2 pct.

En gruppe på ca. 15 pct. (140.000 par) med indkomster på 500-600.000 kr. bevarer stort set status quo, mens der i gennemsnit er tilbagegang for par med indkomster over 600.000 kr. For den højeste indtægtsgruppe (ca. 42.000 par med indkomster over 800.000 kr.) er reduktionen i gennemsnit ca. 1 pct. eller 6.500 kr.

Tabel 3. Indkomstfordeling. Ægtepar.
Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb i 1999-2002 i forhold til gældende regler. (1998-niveau).

Personlig indkomst før fradrag af arbejdsm. bidrag og ATP-opsparing	Antal familier	Gns. ændring i rådighedsbeløb							
		1999		2000		2001		2002	
Kr.	(1.000)	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾
Under 100.000.....	11	65	0,1	610	0,9	760	1,1	895	1,3
100.001-150.000.....	81	720	0,6	1.450	1,3	1.700	1,5	2.065	1,8
150.001-200.000.....	70	735	0,5	1.130	0,8	1.440	1,0	1.480	1,0
200.001-250.000.....	85	1.320	0,8	1.290	0,8	1.610	0,9	1.980	1,2
250.001-300.000.....	85	1.155	0,6	1.225	0,6	1.580	0,8	1.955	1,0
300.001-400.000.....	184	320	0,1	1.060	0,4	1.720	0,7	2.385	1,0
400.001-500.000.....	231	-860	-0,3	-35	0,0	740	0,3	1.760	0,6
500.001-600.000.....	139	-2.280	-0,7	-1.690	-0,5	-1.040	-0,3	45	0,0
600.001-800.000.....	103	-3.455	-0,9	-2.910	-0,7	-2.315	-0,6	-1.130	-0,3
Over 800.000.....	42	-7.010	-1,2	-8.180	-1,5	-8.205	-1,5	-6.550	-1,2
I alt.....	1.031	-760	-0,3	-260	-0,1	275	0,1	1.150	0,4

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

+ = fald i rådighedsbeløb.

- 1) I pct. af »rådighedsbeløb« (personlig indkomst + positive kapitalindkomster (ekskl. overskud af ejerbolig) + aktieindkomst over progressionsgrænsen ÷ indkomstskat efter gældende regler)

2. Fordelingsvirkninger for socioøkonomiske grupper.

Tabel 4. Samlet virkning af justeringerne i 1999-2002 fordelt på erhvervsaktive og ikke-erhvervsaktive familier i forhold til gældende regler. (1998-niveau).

Ændring i rådighedsbeløb	1999				2000				2001				2002			
	Erhv. aktive	Pensionister	Andre ikke-erhv. aktive	Alle familier	Erhv. aktive	Pensionister	Andre ikke-erhv. aktive	Alle familier	Erhv. aktive	Pensionister	Andre ikke-erhv. aktive	Alle familier	Erhv. aktive	Pensionister	Andre ikke-erhv. aktive	Alle familier
Antal familier:	(1.000)				(1.000)				(1.000)				(1.000)			
Stigning	1.235	728	232	2.195	1.300	691	243	2.234	1.373	696	252	2.321	1.445	717	256	2.418
Uændret (+/-100 kr.)	93	2	141	236	54	9	115	178	41	8	102	151	36	5	96	137
Fald	709	27	5	741	683	57	20	760	623	53	24	700	556	35	26	617
I alt, familier	2.037	757	378	3.172	2.037	757	378	3.172	2.037	757	378	3.172	2.037	757	378	3.172
Provenuændring:	Ca. mill. kr.				Ca. mill. kr.				Ca. mill. kr.				Ca. mill. kr.			
Stigning	1.185	455	150	1.790	2.520	855	255	3.630	3.675	1.180	340	5.195	4.495	1.550	405	6.450
Fald	-2.015	-50	-10	-2.075	-2.445	-125	-35	-2.605	-2.580	-105	-45	-2.730	-2.300	-65	-45	-2.410
I alt	-830	405	140	-285	75	730	220	1.025	1.095	1.075	295	2.465	2.195	1.485	360	4.040

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

Note: + = fald i familiernes rådighedsbeløb (merprovenu).

- I 1999 får ca. 2,2 mill. familier højere rådighedsbeløb på gennemsnitligt ca. 800 kr. end ved uændret lovgivning. Antal og beløb vokser gradvist frem til år 2002, hvor den gennemsnitlige fremgang udgør 2.700 kr. for ca. 2,4 mill. familier.
- 6 ud af 10 erhvervsaktive familier får fremgang på gennemsnitligt 1.000 kr. i 1999. Dette antal øges i 2002 til 7 ud af 10 erhvervsaktive familier, hvor den gennemsnitlige fremgang er 3.100 kr.
- Ca. 740.000 familier skønnes at få et mindre rådighedsbeløb i 1999 på gennemsnitligt 2.800 kr. i forhold til gældende regler. Dette antal falder til ca. 600.000 familier i 2002 med gennemsnitlig reduktion på ca. 3.900 kr.
- Ca. 95 pct. af pensionistgruppen får fremgang i rådighedsbeløb på i gennemsnit 625 kr. i 1999 stigende til ca. 2.300 kr. i 2002.
- 75 pct. af familierne vil alt i alt få forøget rådighedsbeløbet med 2.700 kr. i 2002 i forhold til uændrede skatteregler, 20 pct. tilbagegang på i gennemsnit 3.900 kr. og 5 pct. reguleringer på ± 100 kr.

3. Spredningsprofil på fordelingsvirkningerne.

Tabel 5 viser de gennemsnitlige reguleringer af rådighedsbeløbene.

Det generelle billede er, at de ønskede strukturændringer i skattesystemet opnås med moderate udsving i de disponible indkomster i forhold til fortsættelse af uændrede regler.

Tabel 5. Spredningsprofil. Alle familier.

Størrelsen af ændring i rådighedsbeløb i 1999-2002 i forhold til gældende regler. (1998-niveau).

Ændring i rådighedsbeløb	1999		2000		2001		2002	
	Antal familier	Gns. ændring	Antal familier	Gns. ændring	Antal familier	Gns. ændring	Antal familier	Gns. ændring
Kr.	(1.000)	Kr.	(1.000)	Kr.	(1.000)	Kr.	(1.000)	Kr.
Stigning								
Over 10.000.....	4	12.150	13	14.330	16	14.170	24	13.650
5.001-10.000.....	15	6.705	57	6.415	143	6.615	248	6.595
2.501-5.000.....	37	3.170	311	3.305	646	3.450	721	3.640
1.001-2.500.....	563	1.370	811	1.755	829	1.600	1.006	1.590
101-1.000.....	1.576	480	1.042	605	687	675	419	595
Stigning i alt	2.195	815	2.234	1.625	2.321	2.240	2.418	2.665
Uændret (+/-100)	236	15	178	10	151	10	137	5
Fald								
101-1.000.....	214	-515	196	-515	171	-525	152	-490
1.001-2.500.....	217	-1.630	219	-1.665	182	-1.690	167	-1.680
2.501-5.000.....	178	-3.545	180	-3.540	172	-3.570	151	-3.610
5.001-10.000.....	116	-6.755	120	-6.825	121	-6.945	98	-6.940
Over 10.000.....	16	-12.550	45	-15.340	54	-16.260	49	-17.035
Fald i alt.....	741	-2.805	760	-3.430	700	-3.900	617	-3.905
I alt.....	3.172	-90	3.172	325	3.172	775	3.172	1.270

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

+ betyder fald i rådighedsbeløb.

- I 1999 vil ca. 20.000 familier opleve fremgang på over 5.000 kr. i forhold til gældende regler. I 2002 vil det være ca. 280.000 familier.
- Ca. 130.000 familier får reduktion på over 5.000 kr. i 1999 og antallet er ca. 150.000 i 2002. Det er bl.a. familier med stort skatteloftsnedslag og store renteudgifter og/eller ligningsmæssige fradrag og/eller fri firmabil til rådighed.
- Spredningsprofilen for de højeste indkomster er præget af, at en stor del af husstandene har store indskud til kapitalpension. I et vist omfang kan skattestrømningen for disse opsparingsordninger neutraliseres ved at flytte indskuddene til ordninger med løbende udbetalinger eller ved at reducere indskuddet.

4. Aldersprofil på fordelingsvirkningerne.

I tabel 6 er vist hvorledes justeringen påvirker rådighedsbeløbene for de forskellige generationer.

Tabel 6. Aldersprofil. Alle familier.

Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb i 1999-2002 i forhold til gældende regler. (1998-niveau).

Alder	Familier		Gns. ændring i rådighedsbeløb							
			1999		2000		2001		2002	
Kr.	Antal (1.000)	Gns. indkomst 1.000 kr.	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾
Under 25 år.....	515	113	370	0,5	675	0,9	1.015	1,3	1.245	1,6
25-29 år.....	321	207	405	0,3	895	0,7	1.415	1,1	1.790	1,3
30-39 år.....	562	293	-185	-0,1	45	0,0	435	0,2	915	0,5
40-49 år.....	534	364	-920	-0,4	-465	-0,2	-55	0,0	525	0,2
50-59 år.....	434	345	-775	-0,4	-120	-0,1	425	0,2	1.030	0,5
60-66 år.....	210	241	80	0,1	840	0,5	1.340	0,8	1.910	1,2
67 år og over.....	595	155	525	0,4	825	0,7	1.345	1,1	1.965	1,7
I alt.....	3.171	245	-90	-0,1	325	0,2	775	0,5	1.270	0,8

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

+ betyder fald i rådighedsbeløb.

1) I pct. af »rådighedsbeløb« (personlig indkomst + positive kapitalindkomster (ekskl. overskud af ejerbolig) + aktieindkomst over progressionsgrænsen + indkomstskat efter gældende regler)

- I 1999 får de helt unge og de ældste aldersklasser fremgang, mens familier fra 30 til 60 år i gennemsnit får tilbagegang i rådighedsbeløb. Denne aldersprofil skal ses i lyset af reduktionen af værdien af rentefradraget og stramningen af skatteloftet. I 2002 får samtlige aldersgrupper i gennemsnit

fremgang, men fremgangen er mindst for de 30-60 årige og størst for de unge og ældste generationer.

- Aldersprofilen skal i øvrigt ses i lyset af, at gennemsnitsindkomsten topper for aldersgrupperne mellem 40 og 50 år.

5. Virkningerne fordelt efter familiernes boligform.

Tabel 7 viser ændringerne for de forskellige indkomstgrupper i ejer- og lejerbolig, når justeringen er fuldt gennemført i 2002.

Tabel 7. Indkomstfordeling for ejer-/lejerfamilier. Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb for ejer- og lejerfamilier i 2002. (1998-niveau).

Personlig indkomst før AM-bidrag og ATP	Antal familier		Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb			
	Ejere	Lejere	Ejere		Lejere	
Kr.	(1.000)	(1.000)	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾
Under 100.000	125	583	975	1,4	810	1,5
100.001-150.000	151	364	1.315	1,2	1.580	1,8
150.001-200.000	157	253	1.000	0,7	2.910	2,5
200.001-250.000	183	214	995	0,6	3.845	2,7
250.001-300.000	159	111	485	0,3	3.605	2,1
300.001-400.000	221	88	840	0,4	3.340	1,6
400.001-500.000	224	39	640	0,2	4.410	1,6
500.001-600.000	134	14	-720	-0,2	-4.270 ²⁾	-1,3
600.001-800.000	100	8	-1.920	-0,5	-890 ²⁾	-0,2
over 800.000	43	1	-6.650	-1,7	-2.785 ²⁾	-0,6
Alle familier	1.497	1.675	325	0,2	2.110	2,0

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.
÷ betyder fald i rådighedsbeløb.

- 1) I pct. af »rådighedsbeløb« (personlig indkomst + positive kapitalindkomster (ekskl. overskud af ejerbolig) + aktieindkomst over progressionsgrænsen ÷ indkomstskat efter gældende regler)
- 2) Som følge af få observationer i stikprøven i disse indkomstintervaller er ændringsbeløbene forbundet med stor usikkerhed.

- De laveste indkomstgrupper blandt lejere er domineret af mange unge, pensionister og andre overførselsindkomstmodtagere, mens ejerfamilierne ofte består af parfamilier med to indkomster. Gennemsnitsindkomsten er 338.000 kr. for ejere og 162.000 kr. for lejere.
- Fordelingsprofilen for ejere og lejere er præget af, at ejerfamilier har gennemsnitlig højere indkomster end familier i lejerbolig. Da de foreslåede skattejusteringer primært er til gunst for lav- og mel-

- lemindkomster, giver det sig således også udslag i fordelingsprofilen, hvor familier i lejerbolig generelt set kommer bedre ud af justeringerne end familier i ejerbolig.
- For tilsvarende indkomster får lejere gennemgående de største fremgange, hvilket afspejler bolig-ejernes større renteudgifter.
- For såvel ejere som lejere er den gennemsnitlige tilbagegang i rådighedsbeløb for de højeste indkomster.

Virkningen af skattejusteringen for ejer og lejere fordelt på aldersgrupper er vist i tabel 8 i slutåret 2002.

Tabel 8. Aldersprofil for ejer-/lejerfamilier. Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb for ejer- og lejerfamilier i 2002. (1998-niveau).

Alder	Ejere		Lejere		Gennemsnitlig ændring i rådighedsbeløb			
	Antal	Gns. indkomst	Antal	Gns. indkomst	Ejere		Lejere	
	(1.000)	1.000 kr.	(1.000)	1.000 kr.	Kr.	Pct. ¹⁾	Kr.	Pct. ¹⁾
Under 25 år.....	44	190	470	106	220	0,2	1.340	1,8
25-29 år.....	99	256	222	185	315	0,2	2.450	2,1
30-39 år.....	283	370	280	215	-810	-0,3	2.655	1,9
40-49 år.....	340	447	194	218	-600	-0,2	2.490	1,8
50-59 år.....	295	409	140	210	420	0,2	2.310	1,7
60-66 år.....	138	284	72	158	1.750	0,9	2.225	2,0
67 år.....	298	185	297	125	1.735	1,2	2.190	2,4
Alle familier.....	1.497	338	1.675	162	325	0,2	2.110	2,0

Anm.: Lovmodelberegninger på en stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

+ betyder fald i rådighedsbeløb.

1) 1 pct. af »rådighedsbeløb« (personlig indkomst + positive kapitalindkomster (ekskl. overskud af ejerbolig) + aktieindkomst over progressionsgrænsen ÷ indkomstskat efter gældende regler)

- Boligejere under 30 år og over 50 år får gennemsnitlig fremgang. Ejere i 30-50 års alderen får tilbagegang på gennemsnitligt knap 700 kr. årligt pr. familie, hvilket bl.a. skal ses med baggrund i, at disse familier har gennemsnitsindkomster på over ca. 400.000 kr., og at renteudgifterne typisk er højest i denne fase af livsforløbet.
- For lejere er fordelingsprofilen aldersmæssigt mere jævn, dog med tendens til lidt større fremgang til de ældste aldersklasser.

5. Skattejusteringens virkning for forskellige familietyper.

I tabel 9 er vist virkningen af de foreslåede skattejusteringer for 10 familietyper med forskellige indkomster, renteudgifter og boligform. De 3 af familierne (familie 8-10) modtager overførselsindkomster. Ændringen i rådighedsbeløb er for hvert af årene målt

i forhold til en uændret videreførelse af det gældende skattesystem ligesom i lovmodelberegningerne og angivet i 1998-prisniveau.

De erhvervsaktive lav- og mellemindkomstfamilier (nr. 1 og 2) med forholdsvis små renteudgifter får i alle årene fremgang i rådighedsbeløb. Det skyldes bl.a., at nedsættelsen af bundskatten og forhøjelsen af mellemskattegrænsen for disse familier overstiger virkningen af den lavere fradragsværdi for renteudgifterne og de ligningsmæssige fradrag. Fremgangen i rådighedsbeløbet er på ca. 0,7-0,9 pct. i 1999 stigende til ca. 2-3 pct. i 2002.

For lønmodtageren med 158.000 kr. betyder det ekstra 900 kr. i 1999 og ekstra 2.000 kr. i 2002. For den lidt højere lønnede med 210.000 kr. bliver det også ekstra 900 kr. i 1999 stigende til knap 4.000 kr. i 2002.

Tabel 9. Eksempler på ændring i rådighedsbeløb for familietyper i 1999 - 2002 i forhold til gældende regler.

Familietype	Ændring i rådighedsbeløb (1998-prisniveau)							
	1999		2000		2001		2002	
	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.
Erhvervsaktive								
1. Enlig i lejebolig. Indkomst 158.400 kr. Faglige kontingenter 8.700 kr.	927	0,9	1.457	1,4	1.997	1,8	2.021	1,8
2. Enlig i lejebolig. Indkomst 210.000 kr. Renteudgifter 5.000 kr. Faglige kontingenter 9.500 kr.	917	0,7	1.988	1,5	3.115	2,3	3.844	2,8
3. Enlig i ejerlejlighed. Indkomst 450.000 kr. Ejendoms-værdi 1.000.000 kr. Renteudgifter 60.000 kr. Faglige kontingenter 9.500 kr.	-1.015	-0,4	-1.715	-0,7	-1.980	-0,8	-793	-0,3
4. Ægtepar i ejerbolig. Indkomst 175.000/150.000 kr. Ejendoms-værdi 700.000 kr. Renteudgifter 35.000 kr. Faglige kontingenter 2x9.500 kr.	664	0,3	750	0,3	785	0,3	862	0,4
5. Ægtepar i lejebolig. Indkomst 275.000/175.000 kr. Renteudgifter 10.000 kr. Faglige kontingenter 2 x 9.500 kr. 40 km daglig befordring	1.940	0,7	4.201	1,5	6.589	2,3	7.889	2,7
6. Ægtepar i ejerbolig. Indkomst 350.000/200.000 kr. Ejendoms-værdi 1.300.000 kr. Renteudgifter 75.000 kr. Faglige kontingenter 2 x 9.500 kr. Fri bil (værdi 200.000 kr.).	-1.790	-0,6	-2.994	-0,9	-2.447	-0,8	-515	-0,2
7a. Ægtepar i ejerbolig. Indkomst 600.000/250.000 kr. Ejendoms-værdi 1.500.000 kr. Renteudgifter 80.000 kr. Faglige kontingenter 2 x 9.500 kr. 50 km daglig befordring.	-460	-0,1	-507	-0,1	41	0,0	1.688	0,3
7b. Som familie 7a. men med maks. indskud på kapital-pension (2 x 33.100 kr.)	-4.880	-1,0	-5.354	-1,0	-5.244	-1,0	-4.027	-0,8
Overførselsindkomstmodtagere								
8. Enlig dagpengemodtager i lejebolig. Dagpenge i alt 139.880 kr. Faglige kontingenter 9.500 kr.	490	0,5	994	1,0	1.517	1,5	1.470	1,4
9. Enlig pensionist med ATP på 7.000 kr. Lejebolig. Pen-sionsindkomst 93.216 kr.	345	0,5	700	0,9	1.065	1,4	1.439	1,9
10. Pensionistægtepar uden anden indkomst. Lejebolig. Pensionsindkomst 134.760 kr.	783	0,7	1.565	1,5	1.934	1,8	2.314	2,1

Anm.: Ændring i rådighedsbeløbet fremkommer som ændring i skat og pension samt tillæg af evt. ejendoms-værdiskat. De an-førte indkomster m.v. er for 1998. Kommuneskatten er 32,4 pct. i alle årene. Procenten angiver ændring i pct. af rå-dighedsbeløb.

For ægteparret i ejerbolig med indkomster på om-kring 300.000 kr. og renteudgifter på 35.000 kr. (fa-milie nr. 4) er fremgangen på ca. ½ pct. i alle årene svarende til 700 - 800 kr. (i 1998-prisniveau) ekstra om året. Denne familie betaler ikke mellemskat i dag.

Ægteparret med tilsammen 450.000 kr. (nr. 5), hvoraf den ene ægtefælle tjener 275.000 kr. og den anden 175.000 kr., får fremgang på godt ½ pct. i 1999, eller ca. 2.000 kr. Beløbet øges gradvis de følgende år til ca. 2½ pct. i 2002 svarende til knap 8.000 kr. ekstra. Dette par betaler ikke topskat og får det maksimale ud af lettelsen på mellemskatten, idet udnyttet bundfra-drag i mellemskatten hos den ene ægtefælle kan over-føres og udnyttes hos den anden ægtefælle.

For (funktionær)ægteparret med indkomst på 350.000/200.000 kr., forholdsvis høje renteudgifter og fri bil (nr. 6) er der tilbagegang i alle årene. I 2002

er det ca. 500 kr. Tilbagegangen skyldes den lavere skatteværdi af renteudgifterne og forhøjelsen af pro-centsatsen for fri firmabil til rådighed.

For familierne i ejerbolig med høje indkomster (nr. 3 og 7a) giver justeringen tilbagegang på 500 - 1.000 kr. i 1999. I 2002 er der en tilbagegang på ca. 800 kr. for den enlige med 450.000 kr., mens højindkomstfa-milien med 850.000 kr. får fremgang på ca. 0,3 pct. el-ler ca. 1.700 kr.

Skatteændringerne for disse to familier, der betaler topskat, skal i øvrigt ses på baggrund af, at de begge har fået et utilsigtet skattelofts-nedslag som følge af de stigende kommuneskatter siden 1994. For personen med 450.000 kr. drejer det sig om ca. 3.500 kr. i 1998 og for ægteparret om ca. 6.500 kr.

For højindkomstægteparret er endvidere vist virk-ningen af skattejusteringerne, hvis begge ægtefæller

hvert år indskyder maksimumsbeløbet på en kapitalpensionsordning og dermed bliver omfattet af de foreslåede regler, hvor indskud på kapitalpension tillægges topskattegrundlaget (jf. nr. 7b).

Den ændrede behandling af indskud på kapitalpension udløser en skattestigning på ca. 5.000 kr. i 2002 for personer, der betaler topskat (forudsat, at der fortsat indskydes på kapitalpension). Den ene ægtefælle i eksemplet bliver ikke påvirket af de ændrede fradragsregler for kapitalpensionsindskud, da personen ikke betaler topskat. For familien (nr. 7b) er tilbagegangen i rådighedsbeløb i forhold til uændrede skateregler på ca. 4.000 kr. eller 1 pct. i 2002.

For familierne på overførselsindkomster er der

fremgang i rådighedsbeløb i alle årene på ca. ½ pct. i 1999 stigende til 1½-2 pct. i 2002.

Tabel 10 viser virkningen for familietyperne 1 og 4, hvis disse har børn i daginstitution og derved bliver omfattet af de forbedrede regler for daginstitutionsbetaling, hvor aftrapningsintervallet for fripladstilskud fordobles. For den enlige i eksemplet med 1 barn i institution bliver fremgangen på 5.900 kr. i 1999 stigende til 7.200 kr. i 2002 svarende til 6 pct. af rådighedsbeløbet.

For ægteparret med 2 børn i institution bliver fremgangen i 1999 på 5.300 kr. stigende til 6.400 kr. i 2002 eller ca. 2½ pct.

Tabel 10. Familier med børn i daginstitution. 1999 - 2002.

Familietype	Ændring i rådighedsbeløb (1998-prisniveau)							
	1999		2000		2001		2002	
	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.
Erhvervsaktive med børn i daginstitution								
Enlig i lejebolig. Indkomst 158.400 kr. Faglige kontingenter 8.700 kr. 1 barn i vuggestue.	5.881	5,1	6.584	5,6	7.028	5,9	7.231	6,0
Ægtepar i ejerbolig. Indkomst 175.000/150.000 kr. Ejendomsværdi 700.000 kr. Renteudgifter 35.000 kr. Faglige kontingenter 2 x 9.500 kr. 2 børn (vuggestue + børnehave).	5.346	2,2	5.576	2,2	5.762	2,3	6.364	2,5

Anm.: Ændring i rådighedsbeløbet fremkommer som ændring i skat og daginstitutionsbetaling samt tillæg af evt. ejendomsværdiskat. De anførte indkomster m.v. er for 1998. Kommuneskatten er 32,4 pct. i alle årene. Procenten angiver ændring i pct. af rådighedsbeløb.

I tabel 11 er for overførselsindkomstmodtagere i eksempel 8 og 10 vist virkningen af skattejusteringer-

ne, hvis de pågældende familier bor i en ejerbolig og har (beskedne) renteudgifter.

Tabel 11. Overførselsindkomstmodtagere i ejerbolig. 1999 - 2002.

Familietype	Ændring i rådighedsbeløb (1998-prisniveau)							
	1999		2000		2001		2002	
	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.
Overførselsindkomstmodtagere i ejerbolig								
Enlig dagpengemodtager i ejerlejlighed. Ejendomsværdi 400.000 kr. Renteudgifter 15.000 kr. Faglige kontingenter 9.500 kr.	455	0,4	378	0,4	420	0,4	395	0,4
Pensionistægtepar uden anden indkomst. Ejerlejlighed. Ejendomsværdi 400.000 kr. Renteudgifter 5.000 kr.	778	0,7	1.365	1,3	1.574	1,4	1.961	1,8

Anm.: Ændring i rådighedsbeløbet fremkommer som ændring i skat og pension samt tillæg af evt. ejendomsværdiskat. De anførte indkomster m.v. er for 1998. Kommuneskatten er 32,4 pct. i alle årene. Procenten angiver ændring i pct. af rådighedsbeløb.

Fremgangen i rådighedsbeløb er lidt mindre end for tilsvarende lejerfamilier uden renteudgifter.

Endelig er i tabel 12 vist virkningen for en lønmodtager med en indkomst, der netop giver maksimale dagpenge i tilfælde af ledighed. Denne indkomst er ca. 169.000 kr., idet dagpengene beregnes som 90 pct. af lønnen fratrukket arbejdsmarkedsbidraget.

Dette eksempel viser, at en lønmodtager, der netop

har den lønindkomst, der giver ret til maks. dagpenge, vil få en større fremgang i rådighedsbeløb end en ledig, der oppebærer maksimale dagpenge på 139.880 kr. Årsagen er, at lønmodtageren med den højere indkomst har et større grundlag at få bundskattelettelse på. Forskellen er ca. 500 kr. i 1999 stigende til ca. 1.100 kr. i 2002 (alt i 1998-prisniveau).

Tabel 12. Dagpengemodtager med maks. dagpenge sammenlignet med erhvervsaktiv der ved ledighed kan få maks. dagpenge. 1999-2002.

Familietype	Ændring i rådighedsbeløb (1998-prisniveau)							
	1999		2000		2001		2002	
Overførselsindkomstmodtagere i ejerbolig	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.	Kr.	Pct.
Enlig ledig i lejebolig med maks. dagpenge 139.880 kr.....	490	0,5	994	1,0	1.517	1,5	1.470	1,4
Enlig i lejebolig. Lønindkomst 168.937 kr.	1.035	1,0	1.995	1,9	2.597	2,4	2.616	2,4

Anm.: Ændring i rådighedsbeløbet fremkommer som ændring i skat. De anførte indkomster m.v. er for 1998. Kommuneskatten er 32,4 pct. i alle årene. Procenten angiver ændring i pct. af rådighedsbeløb.

6. Marginalskatterne i skatteskaalen.

Med en kommuneskat på 32,4 pct. (inkl. kirkeskat) som for gennemsnitskommunen i 1998 er nedenfor vist marginalskatteprocenterne for 1999-2002. Til sammenligning er vist marginalskatterne i 1993 og 1998. For 1993 er kommuneskatten 30,2 pct.

Tabel 13 og 14 viser bl.a. den markante sænkning af marginalskatten for lønindkomst, der er sket fra 1993 til 1998 og videreføres i den nedre del af skatteskaalen

frem til 2002. For lavindkomsterne og de lavere mellemindkomster sænkes marginalskatten, inkl. arbejdsmarkedsbidrag, med ca. 2 - 7,5 pct.point fra 1998 til 2002. For de højere mellemindkomster er sænkningen på ca. 2 pct., mens der for de højeste indkomster ikke sker nogen sænkning af marginalskatten på lønindkomst de kommende år, idet skatte loftet fastholdes på 58 pct.

Tabel 13. Marginalskatteprocenter for personlig indkomst, inkl. arbejdsmarkedsbidrag. 1993-2002.

	1993	1998	1999	2000	2001	2002
	----- Pct. -----					
Laveste	50,6*	45,2	44,7	44,2	43,8	43,3
Mellemste/laveste ¹⁾	52,2	50,7	44,7	44,2	43,8	43,3
Mellemste ²⁾	58,2	50,7	50,2	49,8	49,3	48,8 ³⁾
Højeste i gennemsnitskommune.....	68,7	62,0	62,0	62,0	62,0	62,0
Højeste = skatte loft + kirkeskat.....	68,7	62,0	62,0	62,0	62,0	62,0

* Efter 3 pct.-fradrag.

- 1) Omfatter fra 1999 arbejdsindkomst hos personer, der slipper for mellemskat pga. forhøjelsen af mellemskattegrænsen.
 2) I 1993 inkl. 6 pct.-skat, som blev udfaset i 1994 og 1995.
 3) For personer med befordringsfradragstillæg i 2002, der aftrappes i indkomstintervallet mellem 180.000 kr. og 230.000 kr., er marginalskatten 3,9 pct.point højere.

Tabel 14. Marginalskatteprocenter for personlig indkomst, ekskl. arbejdsmarkedsbidrag. 1993-2002. Sociale og private pensioner samt dagpenge mv.

	1993	1998	1999	2000	2001	2002
	----- Pct. -----					
Laveste	50,6*	40,4	39,9	39,4	38,9	38,4
Mellemste/laveste ¹⁾	52,2	46,4	39,9	39,4	38,9	38,4
Mellemste ²⁾	58,2	46,4	45,9	45,4	44,9	44,4
Højeste i gennemsnitskommune.....	68,7	58,7	58,7	58,7	58,7	58,7
Højeste = skatte loft + kirkeskat.....	68,7	58,7	58,7	58,7	58,7	58,7

* Efter 3 pct.-fradrag.

- 1) Omfatter fra 1999 indkomst hos personer, der slipper for mellemskat pga. forhøjelsen af mellemskattegrænsen.
 2) I 1993 inkl. 6 pct.-skat, som blev udfaset i 1994 og 1995.

Marginalskatten for negativ nettokapitalindkomst sænkes fra 1998 og frem til år 2002 med ca. 8 - 14 pct.point, mens den for positiv nettokapitalindkomst

sænkes med ca. 2 pct.point. Marginalskatten for positiv nettokapitalindkomst hos personer med de højeste indkomster sænkes ikke frem til 2002.

Tabel 15. Marginalskatteprocenter for kapitalindkomst. 1993-2002.

	1993	1998	1999	2000	2001	2002
	----- Pct. -----					
Laveste, negativ.....	52,2	40,4	39,9	35,9	32,4	32,4
Laveste, positiv.....	52,2	40,4	39,9	39,4	38,9	38,4
Mellemste, negativ.....	52,2	46,4	39,9	35,9	32,4	32,4
Mellemste, positiv.....	58,2	46,4	45,9	45,4	44,9	44,4
Højeste i gennemsnitskommune.....	68,7	58,7	58,7	58,7	58,7	58,7

Skatteværdien af ligningsmæssige fradrag sænkes i årene 1999-2002 med ½ pct.point om året svarende til sænkningen af bundskatten.

I 2002, hvor fradragene alene fragår i den skattepligtige indkomst til kommunen, reduceres skatteværdien med yderligere 6 pct.point, jfr. tabel 16. Det gæl-

der f.eks. for kontingenter til fagforening og A-kasse. For befordringsfradraget vedr. transport mellem hjem og arbejdsplads indføres der for lav- og mellemindkomster en særlig ordning med forhøjelse af fradraget, der neutraliserer sænkningen af skatteværdien fra 2002.

Tabel 16. Marginalskatteprocenter for ligningsmæssige fradrag.

	1993	1998	1999	2000	2001	2002
	----- Pct. -----					
Ligningsmæssige fradrag.....	52,2	40,4	39,9	39,4	38,9	32,4

7. Gennemsnitlige marginalskatter beregnet på repræsentativt grundlag.

Marginalskatteprocenterne for samtlige 4,5 mill. skattepligtige personer beregnet på grundlag af repræsentative lovmodelberegninger er vist i tabel 17 og 18. Marginalskatterne er for 1993 beregnet med 1993-kommuneskatteprocenter (30,2 pct.), mens der for 1998 og 2002 er anvendt 1998-kommuneskatteprocenter (32,4 pct.).

Tabel 17 dokumenterer det skift nedad i marginalskatterne, inkl. arbejdsmarkedsbidrag, som 1993-skattereformen har medført frem til 1998, og som justeringen frem til år 2002 vil videreføre. Således har ca. 57 pct. af de skattepligtige en marginalskat for løn-

indkomst på under 50 i 1998, mens kun hver fjerde havde det i 1993. I 2002 vil det være 80 pct. af alle skattepligtige, der har en marginalskat (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) af lønindkomst på under 50. Antallet med marginalskat over 60 vil stige beskedent.

For kapitalindkomst har 98 pct. af de skattepligtige i 1998 en marginalskat på under 50 pct., mens kun hver fjerde lå under 50 pct. i 1993. I 2002 vil 95 pct. af de skattepligtige have en marginalskatteprocent på under 45 pct. for negativ nettokapitalindkomst, mens der bliver tale om en beskedent stigning i antallet med en marginalskatteprocent over 55. I forhold til de gamle 1993-regler er der tale om et markant fald i antallet med høje marginalskatter for kapitalindkomst.

Tabel 17. Alle skattepligtige fordelt efter marginale skattesatser efter 1993-regler, efter gældende regler i 1998 og efter justeringerne i 2002.

Marginal skattesats	Lønindkomst						Kapitalindkomst					
	1993		1998		2002		1993		1998		2002	
	Antal		Antal		Antal		Antal		Antal		Antal	
Pct.	(1.000)	Pct.	(1.000)	Pct.	(1.000)	Pct.	(1.000)	Pct.	(1.000)	Pct.	(1.000)	Pct.
0-44	735	16	1.000	22	2.355	53	965	22	2.300	51	4.235	95
45-49	360	8	1.565	35	1.215	27	195	4	2.095	47	50	1
50-54	1.685	38	1.195	27	110	2	2.970	66	1	0	20	0
55-59	1.080	24	20	0	65	1	320	7	84	2	175	4
60-64	50	1	700	16	735	16	10	0	0	0	0	0
65-	570	13	0	0	0	0	20	0	0	0	0	0
I alt	4.480	100	4.480	100	4.480	100	4.480	100	4.480	100	4.480	100

Anm.: Lovmodelberegninger på grundlag af stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

Marginalskattesatserne for lønindkomst er for 1998 og 2002 opgjort inkl. arbejdsmarkedsbidrag.

Marginalskatterne i 2002 er inkl. aftrapning af befodringsfradragstillægget men ekskl. aftrapning af ejendomsverdiskatten for pensionister.

Tabel 18 viser, at næsten 80 pct. af alle skattepligtige får en lavere marginalskat på lønindkomst i 2002 i forhold til gældende 1998-regler, mens kun ca. 4 pct. får højere marginalskat.

De ca. 8 pct. (ca. 380.000 personer), der får reduceret marginalsatten af lønindkomst på mere end 5 pct.point, omfatter personer med indkomst i intervallet for forhøjelsen af mellemskattegrænsen. De ca. 2 pct. (80.000 personer), der får forhøjet marginalsatten med mere end 10 pct.point, omfatter personer med fradrag for indskud på kapitalpensionsordninger, der

kommer til at betale topskat som følge af bortfald af kapitalpensionsfradraget i topskattegrundlaget.

Med hensyn til kapitalindkomst befinder personerne med negativ nettokapitalindkomst sig i gruppen med fald i marginalsatten på 5 pct.point og derover. Personer med positiv nettokapitalindkomst får fald på 2 pct.point. En lille gruppe med positiv nettokapitalindkomst vil opleve en stigning på over 10 pct.point. Det drejer sig om personer, der bliver omfattet af topskat som følge af, at bundfradraget i kapitalindkomsten på 21.400 kr. ved beregning af topskat bortfalder, og al positiv nettokapitalindkomst medregnes.

Tabel 18. Personer fordelt efter ændring i marginalsattesats for lønindkomst og kapitalindkomst efter gældende 1998-regler i forhold til 2002 efter justeringerne.

Ændring i marginalskat fra 1998 til 2002	Lønindkomst		Kapitalindkomst	
	Antal		Antal	
----- Pct. point -----	(1.000)	Pct.	(1.000)	Pct.
Falder med mere end 10,0.....	8	0	1.870	42
5,1-10,0.....	370	8	985	22
2,6-5,0.....	12	0	15	0
1,1-2,5.....	2.915	65	1.090	24
0,1-1,0.....	235	5	35	1
Alle med fald.....	3.540	79	3.995	89
Uændret.....	780	17	360	8
Stiger 0,1-1,0.....	15	0	1	0
1,1-2,5.....	15	0	1	0
2,6-5,0.....	35	1	5	0
5,1-10,0.....	15	0	15	0
Stiger mere end 10,0.....	80	2	103	2
Alle med stigning.....	160	4	125	3
I alt.....	4.480	100	4.480	100

Anm.: Lovmodelberegninger på grundlag af stikprøve på ca. 0,3 pct. af befolkningen.

Marginalsattesatserne for lønindkomst er for 1998 og 2002 opgjort inkl. arbejdsmarkedsbidrag.

Marginalskatterne i 2002 er inkl. aftrapning af befodringsfradragstillægget men ekskl. aftrapning af ejendomsværdiskatten for pensionister.

Resultaterne kan sammenfattes således:

- Alt i alt får 3,5 mill. skattepligtige eller 80 pct. en lavere marginalskat af lønindkomst (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) i 2002 i forhold til 1998. For hovedparten (2/3) er reduktionen 1 - 1½ pct.-point.
- For 380.000 personer (8 pct.) falder marginals-katten af lønindkomst mere end 5 pct.-point i 2002.
- Ca. 100.000 personer (2 pct.) får en marginalskat af lønindkomst, der er 5 pct.-point højere i 2002.
- 80 pct. af de skattepligtige vil have en marginalskat af lønindkomst (inkl. arbejdsmarkedsbidrag) under 50 pct. i 2002. I 1998 er det ca. 55 pct., og i 1993 var det ca. hver fjerde.
- Alt i alt får 4 mill. personer (90 pct.) reduceret marginals-katten af negativ nettokapitalindkomst i 2002.
- For 65 pct. eller 2,9 mill. personer reduceres marginals-katten af negativ kapitalindkomst med mere end 5 pct.-point i 2002, mens 25 pct. (1,1 mill.) får reduktion på 1 - 2½ pct.-point.
- Ca. 100.000 personer med positiv nettokapitalindkomst får forøget marginals-katten med mere end 10 pct.-point i 2002.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

De foreslåede justeringer af personbeskatningen m.v. er ikke specielt møntet på erhvervslivet, men har samlet set positive erhvervsøkonomiske konsekvenser bl.a. i kraft af positive incitamentsvirkninger for arbejdsudbuddet blandt erhvervsaktive med lav- og mellemindkomster. Endvidere vil der blive større incitament til at være beskæftiget frem for ledig og bedre incitament til at arbejde flere timer.

Fordelingsvirkningerne for gruppen af selvstændigt erhvervsdrivende svarer i det store og hele til virkningerne for andre grupper af erhvervsaktive.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes ikke at have erhvervsadministrative konsekvenser.

Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget om skattejusteringer og de samtidigt fremsatte forslag om særlig pensionsopsparing, sam-

menlægning af arbejdsmarkedsfondene m.v., lov om kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, ændringer som følge af lov om kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat samt befordringsfradragjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocent for fri firmabil skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i størrelsesordenen 50 mill. kr. til edb og information for Told•Skat. Hertil kommer driftsudgifter på i alt 8,7 mill. kr. årligt samt merforbrug på 4 årsværk i 6 år i Told•Skat svarende til i alt 1,4 mill. kr. årligt. Endelig skønnes forslagene at medføre øgede driftsudgifter samt merarbejde i kommunerne.

Af de samlede statslige udgifter skønnes nærværende forslag om skattejusteringer at medføre engangsudgifter på 22 mill. kr. til edb og information, driftsudgifter på 3 mill. kr. årligt samt et merforbrug på 4 årsværk i 6 år. Derudover skønnes forslagene om kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat med nogen usikkerhed at medføre engangsudgifter på ca. 21 mill. kr. samt årlige driftsudgifter på 5 mill. kr. Forslaget vedrørende befordringsfradraget m.v. skønnes at medføre engangsudgifter på ca. 1,5 mill. kr. Forslaget vedrørende den særlige pensionsopsparing skønnes at medføre engangsudgifter på 4 mill. kr. samt årlige driftsudgifter på 0,7 mill. kr. Forslaget om sammenlægning af arbejdsmarkedsfondene skønnes at medføre engangsudgifter på 2 mill. kr. For kommunerne skønnes forslagene om kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat og den særlige pensionsopsparing at medføre øgede driftsudgifter samt merarbejde.

De administrative konsekvenser fremgår også af de enkelte forslag.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I henhold til gældende regler udgør bundskatten 8 pct. af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1998 og senere indkomstår.

Ved forslaget sænkes bundskatteprocenten over en 4-årig periode med 0,5 pct.-point hvert år, således at procenten udgør 6 pct. for indkomståret 2002 og senere indkomstår.

Over samme 4-årige periode ændres beregnings-

grundlaget gradvist. Bundskatten beregnes - som hidtil - af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1999, men fra og med indkomståret 2002 vil bundskatten blive beregnet af den skattepligtiges personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst.

I løbet af de mellemliggende år - indkomstårene 2000 og 2001 - fjernes negativ kapitalindkomst fra beregningsgrundlaget. For indkomståret 2000 medregnes halvdelen af negativ kapitalindkomst ved opgørelsen af bundskattegrundlaget, mens negativ kapitalindkomst helt udgår af beregningsgrundlaget for bundskatten fra og med indkomståret 2001.

Under indfasningen i indkomstårene 2000 og 2001 fastsættes beregningsgrundlaget for bundskatten med udgangspunkt i den skattepligtige indkomst. Der foreslås indsat en særlig bestemmelse om, at underskud i skattepligtig indkomst *ikke* fragår ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for bundskatten for indkomstårene 2000 og 2001. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at beregningsgrundlaget for bundskatten nedbringes ved modregning af underskud i personlig indkomst fra og med indkomståret 2000, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 7-12.

Fradrag i skattepligtig indkomst (ligningsmæssige fradrag) indgår med fuld værdi ved beregningen af bundskatten til og med indkomståret 2001. Herefter beregnes bundskatten udelukkende af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst.

I stk. 4 foreslås en særlig bestemmelse for beregning af bundskat hos ægtefæller. Bestemmelsen sikrer, at der er neutralitet i beskatningen af ægtefællers kapitalindkomst i den forstand, at ægtefællernes samlede skat skal være uafhængig af, hos hvem af ægtefællerne kapitalindkomsten beskattes. Da beregningsgrundlaget for bundskatten er uændret for indkomståret 1999, således at negativ kapitalindkomst fragår fuldt ud ved opgørelsen af beregningsgrundlaget, tillægges bestemmelsen først virkning fra og med indkomståret 2000, jf. lovforslagets § 4, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at det fra og med indkomståret 2001 er ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst, der indgår ved opgørelsen af beregningsgrundlaget. Hvis en af ægtefællerne har negativ kapitalindkomst, modregnes dette beløb således i den anden ægtefælles positive kapitalindkomst, inden bundskattegrundlaget opgøres.

For indkomståret 2000 modregnes den negative kapitalindkomst i ægtefællens positive kapitalindkomst, inden halvdelen af eventuelt resterende negativ kapitalindkomst tillægges ved opgørelsen af beregningsgrundlaget.

F. t. l. vedr. indkomstskat for personer m.v.

Eksempel: Opgørelse af beregningsgrundlag for bundskat for indkomståret 2000

	Ægtefælle 1 Kr.	Ægtefælle 2 Kr.
Personlig indkomst	300.000	400.000
Kapitalindkomst	-90.000	60.000
Ligningsmæssige fradrag	10.000	10.000
Skattepligtig indkomst	200.000	450.000
Modregning af negativ kapitalindkomst	60.000	-60.000
50 pct. af resterende negativ kapitalindkomst	15.000	
Bundskattegrundlag	275.000	390.000

I eksemplet indebærer modregningen, at bundskattegrundlaget for ægtefælle 1 bliver 30.000 kr. højere end for en enlig med tilsvarende indkomstforhold. Det skyldes, at modregningen af negativ kapitalindkomst i ægtefælle 2's positive kapitalindkomst nedsætter den negative kapitalindkomst, som kan fradrages med halvdelen ved opgørelsen af ægtefælle 1's bundskattegrundlag. Til gengæld bliver ægtefælle 2's bundskattegrundlag 60.000 kr. lavere end for en enlig med tilsvarende indkomstforhold.

Det vil kun være for indkomståret 2000, at den foreslåede sambeskatning af ægtefællernes kapitalindkomst kan indebære, at en ægtefælle kan få et højere bundskattegrundlag end en enlig med tilsvarende indkomstforhold. Fra og med indkomståret 2001 kan denne situation ikke opstå, da (halvdelen af) negativ kapitalindkomst ikke længere indgår i bundskattegrundlaget. For ægtefællerne set samlet vil sambeskatningen af kapitalindkomst være fordelagtig både for indkomståret 2000 og senere indkomstår.

Til nr. 2

I henhold til gældende regler beregnes mellemskat med 6 pct. af den del af personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst og fradrag af negativ kapitalindkomst, der overstiger et bundfradrag på 139.000 kr. (1998).

Det foreslås, at negativ kapitalindkomst med virkning fra og med indkomståret 1999 ikke længere medregnes ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for mellemskatten, der derved kommer til at udgøre 6 pct. af den del af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der overstiger bundfradraget.

Bundfradragets nuværende grundbeløb på 105.100 kr. foreslås forhøjet, således at bundfradraget - med den skønnede udvikling i reguleringstallet efter personskatlovens § 20 - for hvert af indkomstårene 1999-2002 forhøjes med 8.000 kr. i forhold til det forrige indkomstårs regulerede grundbeløb. Bundfradraget

283 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

get skønnes herefter at udgøre 194.000 kr. for indkomståret 2002.

I stk. 3 foreslås indsat en særlig bestemmelse for beregning af mellemskat hos ægtefæller. Bestemmelsen indebærer, at negativ kapitalindkomst hos en ægtefælle kan modregnes i positiv kapitalindkomst hos den anden ægtefælle, inden mellemskatten beregnes. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb. Bestemmelsen sikrer, at der er neutralitet i beskattningen af ægtefællers kapitalindkomst i den forstand, at ægtefællernes samlede skat bliver uafhængig af, hos hvem af ægtefællerne kapitalindkomsten beskattes.

Hvis en gift person ikke kan udnytte bundfradraget, kan den uudnyttede del som hidtil overføres til den anden ægtefælle, hvis bundfradrag forhøjes med den uudnyttede del. Det er dog en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

Den gældende bestemmelse i personskatlovens § 6 a, stk. 4, foreslås ophævet. I henhold til bestemmelsen kan en gift person, hvis positive personlige indkomst med fradrag af negativ kapitalindkomst udgør et negativt beløb, fradrage dette beløb ved beregningen af mellemskat for den anden ægtefælle. Bestemmelsen har ingen betydning, når negativ kapitalindkomst ikke længere fragår ved opgørelsen af mellemskattegrundlaget.

Til nr. 3-6

Efter gældende regler beregnes topskat af personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst over 21.400 kr. (1998), i det omfang beløbet overstiger et bundfradrag på 251.200 kr. (1998). Topskatteprocenten udgør 15 pct.

For ægtefæller indgår kapitalindkomst i beregningsgrundlaget, i det omfang ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst overstiger 42.800 kr. (1998). Topskatten af denne del af kapitalindkomsten,

beregnes hos den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst.

Der foreslås to ændringer i beregningsgrundlaget for topskat.

For det første foreslås, at såvel private indskud på kapitalpension som indskud på kapitalpensioner i ansættelsesforhold - herunder arbejdstagerens egen andel af indskuddet - ikke nedsætter beregningsgrundlaget ved topskatberegningen. Tilsvarende foreslås for indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed.

Dette gennemføres ved at fastholde fradrag/bortseelsesret for kapitalpensionsindskud og indbetalinger til kapitalforsikring ved opgørelsen af den personlige indkomst, jf. personskattelovens § 3, stk. 2, nr. 3, og pensionsbeskatningslovens § 19, men til gengæld lægge indskuddet/indbetalingen til i det skattegrundlag, der beregnes topskat af. Fradraget/bortseelsesretten fjernes således ved skatteberegningen, hvorimod indskud på kapitalpension og indbetalinger til kapitalforsikring behandles som hidtil ved indkomstopgørelsen. Derved bevares fradraget/bortseelsesretten for kapitalpensionsindskud og kapitalforsikringsindbetalinger ved beregning af bund- og mellemskat samt kommunale skatter.

For det andet foreslås, at al positiv kapitalindkomst indgår i beregningsgrundlaget for topskatten. Det vil sige, at også positiv kapitalindkomst, der ikke overstiger 21.400 kr./42.800 kr. (1998) medregnes ved opgørelsen af beregningsgrundlaget. For ægtefæller er det - som efter gældende regler - ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst, der indgår i beregningsgrundlaget for topskat.

Topskatprocenten foreslås fastholdt uændret på 15 pct., ligesom bundfradraget på 251.200 kr. (1998) ikke foreslås ændret.

Til nr. 7-9

Reglerne for fremførsel og overførsel af underskud fastholdes i vidt omfang. Der vil således fortsat skulle skelnes mellem underskud i skattepligtig indkomst og underskud i personlig indkomst. Ændringen af bundskattegrundlaget indebærer imidlertid, at nedsættelse af bundskattegrundlaget i tilfælde af underskud skal ændres fra at følge reglerne for underskud i skattepligtig indkomst for indkomståret 1999 til at følge reglerne for underskud i personlig indkomst fra og med indkomståret 2000.

Behandlingen af underskud i skattepligtig indkomst fastholdes uændret for indkomståret 1999, idet bund-

skatten som hidtil beregnes af den skattepligtige indkomst.

Fra og med indkomståret 2000 ændres beregningsgrundlaget for bundskatten. Det foreslås, at beregningen af skatteværdien af underskud i skattepligtig indkomst samtidig ændres, så skatteværdien beregnes med procenterne for kommunal og amtskommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter. Skatteværdien af underskud i skattepligtig indkomst formindskes derved med procenten for bundskat fra og med indkomståret 2000.

Det foreslås som hidtil, at årets underskud i skattepligtig indkomst omregnes og modregnes i tillægsskatter, dvs. mellemskat, topskat og skat af aktieindkomst over 35.000 kr. (1998). Da bundskatten ikke længere beregnes af den skattepligtige indkomst, indgår bundskatten fra og med indkomståret 2000 i de tillægsskatter, som skatteværdien af underskud i skattepligtig indkomst kan modregnes i. Til gengæld kan underskud i skattepligtig indkomst ikke nedbringe grundlaget for beregning af bundskat fra og med indkomståret 2000, jf. den under § 1, nr. 1, foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 3, 4. pkt.

Resterende underskud fremføres til modregning i skattepligtig indkomst og - efter omregning til skatteværdi - i eventuelle tillægsskatter i de efterfølgende 5 indkomstår.

Hvis personen er gift, modregnes underskuddet i ægtefællens skattepligtige indkomst og - efter omregning til skatteværdi - tillægsskatter, før et eventuelt resterende underskud fremføres.

Til nr. 10-12

Reglerne for overførsel og fremførsel af underskud i personlig indkomst foreslås i vidt omfang - ligesom reglerne vedrørende underskud i skattepligtig indkomst - fastholdt. Med virkning fra og med indkomståret 2000, jf. lovforslagets § 4, stk. 4, foreslås det dog, at underskud i personlig indkomst tillige modregnes inden opgørelsen af beregningsgrundlaget for bundskatten. Efter gældende regler modregnes underskud i personlig indkomst udelukkende inden opgørelsen af beregningsgrundlaget for mellemskat og topskat.

Det foreslås endvidere, at der ved overførsel og fremførsel af underskud i personlig indkomst korrigeres for, at indskud på kapitalpension og indbetalinger til kapitalforsikringer tillægges topskattegrundlaget, således at underskud i personlig indkomst modregnes i positiv personlig indkomst tillagt indskud på kapitalpension og indbetalinger til kapitalforsikringer. Med andre ord reduceres det underskud i personlig ind-

komst, der kan overføres til en eventuel ægtefælle eller fremføres til modregning i efterfølgende indkomstår, med foretagne indskud på kapitalpension og indbetalinger til kapitalforsikringer.

Underskud i personlig indkomst modregnes først i den positive personlige indkomst, inden (resterende) underskud modregnes i kapitalpensionsindskud m.v., der er tillagt den positive personlige indkomst. De øvrige regler om modregningsrækkefølge m.v. ved overførsel og fremførsel af underskud i personlig indkomst fastholdes uændret.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ophævelsen af den gældende § 6 a, stk. 4, jf. forslaget § 1, nr. 2.

Til nr. 14

I forbindelse med overførsel af underskud mellem ægtefæller ses der i nogle tilfælde bort fra udenlandsk personlig indkomst ved opgørelsen af skattepligtig og personlig indkomst. Derved kan fradragne eller ikke medregnede indskud på kapitalpensionsordninger og indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed indgå i et underskud i personlig indkomst.

Et underskud i personlig indkomst vil reducere beregningsgrundlaget for topskatten hos den af ægtefællerne, der får overført underskuddet. Hvis denne ægtefælle havde foretaget et kapitalpensionsindskud m.v., ville indskuddet efter de foreslåede regler blive tillagt beregningsgrundlaget for topskatten, jf. forslaget § 1, nr. 4.

I det omfang underskuddet, der overføres til ægtefællen, modsvares af fradragne eller ikke medregnede kapitalpensionsindskud m.v., får indskuddet således en utilsigtet fradragsværdi ved beregning af topskatten. Det foreslås derfor, at der kun kan overføres den del af et underskud i personlig indkomst, som ikke modsvares af personens fradragne eller ikke medregnede kapitalpensionsindskud m.v.

Til nr. 15 og 16

Der er tale om en omformulering af reglerne om det skrå skatte loft. Reglerne sikrer, at ingen del af en indkomst beskattes over en given procent. Ændringen har ingen materiel betydning. Skatte loftet udgør uændret 58 pct. for indkomståret 1999 og senere indkomstår.

Til nr. 17

Der er tale om redaktionelle ændringer. Med forslaget ophæves for det første den gældende overgangsbestemmelse vedrørende fremførsel af negativ per-

sonlig indkomst, der vedrører indkomstår før indkomståret 1994. Bestemmelsen, der blev indsat ved skatteomlægningen i 1993, har som følge af tidsbegrænsningen på 5 år for fremførsel af underskud ikke virkning efter indkomståret 1998.

For det andet ophæves en overgangsbestemmelse, der ligeledes blev indsat ved skatteomlægningen i 1993 og som kun har virkning for indkomstårene 1994 og 1995.

Til § 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at den skattepligtige indkomst fra og med indkomståret 2002 ikke skal opgøres ved beregning af statsskat. Den skattepligtige indkomst opgøres som hidtil efter reglerne i personskatteloven, men anvendes kun ved beregningen af skat til kommune og amtskommune samt kirkelige afgifter.

Til § 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslaget § 1, nr. 1, der tilpasser tilskudsprocenten til fradragsværdien af ligningsmæssige fradrag. Efter skattejusteringen udgår ligningsmæssige fradrag af beregningsgrundlaget for bundskatten med virkning fra og med indkomståret 2002, og herefter gives der alene fradrag i skattepligtig indkomst med en skatteværdi på ca. 32 pct., svarende til skatteprocenten i en gennemsnitskommune.

Til § 4

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Hovedparten af loven tillægges virkning fra og med indkomståret 1999. Det gælder således ændringerne vedrørende opgørelsen af beregningsgrundlagene for bundskat, mellemskat og topskat samt fastlæggelsen af procenten i det skrå skatte loft.

I en række tilfælde har lovens bestemmelser dog først virkning fra og med indkomståret 2000, hvilket er en konsekvens af, at bundskatten - som efter gældende regler - beregnes af skattepligtig indkomst for indkomståret 1999.

Det gælder sambeskatningseffekten af ægtefællers kapitalindkomst ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for bundskat, jf. stk. 2, modregningen af underskud i personlig indkomst ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for bundskat, jf. stk. 3, samt ændringerne af reglerne i personskattelovens § 13, stk. 1 og 2, om fremførsel og overførsel af underskud i skattepligtig indkomst, jf. stk. 4.

Bilag 1

Skalaforløb efter gældende regler i 1998 og efter lovforslaget for 1999 - 2002

	Gældende regler	Lovforslag			
	1998	1999	2000	2001	2002
		-----Pct.-----			
Bundskat.....	8,0	7,5	7,0	6,5	6,0
Mellemskat.....	6,0	6,0	6,0	6,0	6,0
Topskat.....	15,0	15,0	15,0	15,0	15,0
Kommunal indkomstskat, ekskl. kirkeskat ¹⁾	31,7	31,7	31,7	31,7	31,7
Samlet skatteprocent.....	60,7	60,2	59,7	59,2	58,7
Kommunal skat under loftet.....	29,0	29,5	30,0	30,5	31,0
Skråt skatte loft.....	58,0	58,0	58,0	58,0	58,0
Nedslag i gennemsnitskommune.....	2,7	2,2	1,7	1,2	0,7
Lønmodtagerbidrag til arbejdsmarkedsfonde.....	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0

1) Skatteprocenten svarer til skattesatsen i gennemsnitskommunen i 1998. For 1999-2002 er forudsat uændret kommuneskat. Kirkeskatten udgør 0,7 pct. i alle årene og er ikke omfattet af skatte loftet.

Bilag 2

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om indkomstskat for personer m.v. (personskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 716 af 11. september 1997, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. § 6 affattes således:

»§ 6. Skatten efter § 5, nr. 1, beregnes med den procent, der anføres i stk. 2, af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. For indkomståret 1999 udgør procenten 7,5. For indkomståret 2000 udgør procenten 7. For indkomståret 2001 udgør procenten 6,5. For indkomståret 2002 og efterfølgende indkomstår udgør procenten 6.

Stk. 3. For indkomståret 1999 beregnes skatten efter § 5, nr. 1, af den skattepligtige indkomst. For indkomståret 2000 beregnes skatten efter § 5, nr. 1, af den skattepligtige indkomst med tillæg af halvdelen af negativ kapitalindkomst. For indkomståret 2001 beregnes skatten efter § 5, nr. 1, af den skattepligtige indkomst med tillæg af negativ kapitalindkomst. Under skud i skattepligtig indkomst, der modregnes efter reglerne i § 13, stk. 1 og 2, fragår ikke ved opgørelsen af beregningsgrundlaget efter 2. og 3. pkt.

Stk. 4. Hvis en gift person har negativ kapitalindkomst, modregnes dette beløb i den anden ægtefælles positive kapitalindkomst, inden skatten efter stk. 1-3 beregnes. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.«.

§ 6. Skatten efter § 5, nr. 1, beregnes med den i stk. 2 anførte procent af den skattepligtige indkomst

Stk. 2. For indkomståret 1994 udgør procenten 14,5. For indkomståret 1995 udgør procenten 13. For indkomståret 1996 udgør procenten 12. For indkomståret 1997 udgør procenten 10. For indkomståret 1998 og følgende indkomstår udgør procenten 8.

2. § 6 a affattes således:

»§ 6 a. Skatten efter § 5, nr. 2, beregnes med 6 pct. af den personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, i det omfang det samlede beløb overstiger det i stk. 2 anførte bundfradrag. Bundfradraget reguleres efter § 20.

Stk. 2. For indkomståret 1999 udgør bundfradraget 111.000 kr. For indkomståret 2000 udgør bundfradraget 116.650 kr. For indkomståret 2001 udgør bundfradraget 122.100 kr. For indkomståret 2002 og efterfølgende indkomstår udgør bundfradraget 127.350 kr.

Stk. 3. Hvis en gift person har negativ kapitalindkomst, modregnes dette beløb i den anden ægtefælles positive kapitalindkomst, inden skatten efter stk. 1-2 beregnes. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst er lavere end det i stk. 2 nævnte bundfradrag, forhøjes den anden ægtefælles bundfradrag med forskelsbeløbet. Forhøjelsen kan dog højst udgøre et til bundfradraget svarende beløb. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.«.

§ 6 a. Skatten efter § 5, nr. 2, beregnes med den i stk. 2 anførte procent af den personlige

indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst eller fradrag af negativ kapitalindkomst, i det omfang det samlede beløb overstiger et bundfradrag på 105.100 kr. Bundfradraget reguleres efter § 20.

Stk. 2. For indkomståret 1994 udgør procenten 4,5. For hvert af indkomstårene 1995 og 1996 udgør procenten 5. For indkomståret 1997 og følgende indkomstår udgør procenten 6.

Stk. 3. Hvis en gift persons personlige indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst eller fradrag af negativ kapitalindkomst er lavere end det i stk. 1 nævnte bundfradrag, forhøjes den anden ægtefælles bundfradrag med forskelsbeløbet. Forhøjelsen kan dog højst udgøre et til bundfradraget svarende beløb. Det er en forudsætning, at ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb.

Stk. 4. Hvis en gift persons positive personlige indkomst med fradrag af negativ kapitalindkomst udgør et negativt beløb, fragår dette ved beregningen af skat efter § 5, nr. 2, for den anden ægtefælle. Stk. 3, sidste pkt., finder tilsvarende anvendelse.

3. § 7, stk. 1 og 2, affattes således:

»Skatten efter § 5, nr. 3, beregnes af den personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, og med tillæg af positiv kapitalindkomst.

Stk. 2. Skatten udgør 15 pct. af det i stk. 1 nævnte beregningsgrundlag, i det omfang det overstiger et bundfradrag på 190.000 kr.«.

4. § 7, stk. 4-6, affattes således:

»*Stk. 4.* For hver ægtefælle beregnes skat med 15 pct. af vedkommendes personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, i det omfang dette beregningsgrundlag overstiger et bundfradrag på 190.000 kr.

Stk. 5. Der beregnes tillige skat af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst. Til dette formål beregnes en skat hos den af ægtefællerne, der har det højeste beregningsgrundlag efter stk. 4. Skatten beregnes med 15 pct. af den-

ne ægtefælles beregningsgrundlag efter stk. 4 med tillæg af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst. Skatten beregnes dog kun i det omfang, det samlede beløb overstiger bundfradraget på 190.000 kr.

Stk. 6. Forskellen mellem skatten efter stk. 5 og skatten efter stk. 4 for den ægtefælle, der har det højeste beregningsgrundlag efter stk. 4, udgør skatten af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst.«.

5. I § 7, stk. 7, udgår: »over et grundbeløb på 16.150 kr.«.

6. § 7, stk. 8-10, affattes således:

»*Stk. 8.* Hvis begge ægtefæller har positiv kapitalindkomst, fordeles skatten af ægtefællernes samlede nettokapitalindkomst imellem dem efter forholdet mellem hver enkelt ægtefælles kapitalindkomst.

Stk. 9. Hvis ægtefællernes beregningsgrundlag efter stk. 4 er lige store, anses den af ægtefællerne, som har de største udgifter af den art, der fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørelsen af personlig indkomst og kapitalindkomst, for at have det højeste beregningsgrundlag efter stk. 4.

Stk. 10. Bundfradraget i stk. 2, 4 og 5 reguleres efter § 20.«.

§ 7. Skatten efter § 5, nr. 3, beregnes af den personlige indkomst med tillæg af den del af kapitalindkomsten, der overstiger et grundbeløb på 16.150 kr. Skatten udgør den i stk. 2 anførte procent af dette beregningsgrundlag, i det omfang det overstiger et bundfradrag på 190.000 kr.

Stk. 2. For indkomståret 1994 udgør procenten 12,5. For indkomståret 1995 udgør procenten 13,5. For indkomståret 1996 og følgende indkomstår udgør procenten 15.

Stk. 3. For ægtefæller beregnes skatten efter stk. 4-9, når de er samlevende i hele indkomståret og dette udgør en periode af et helt år.

Stk. 4. For hver ægtefælle beregnes skat af vedkommendes personlige indkomst, i det omfang den overstiger bundfradraget på 190.000 kr. Skatten beregnes med den procent, der fremgår af stk. 2.

Stk. 5. Der beregnes tillige skat af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst, hvis den overstiger et grundbeløb på 32.300 kr.

Til dette formål beregnes en skat på grundlag af den personlige indkomst hos den af ægtefællerne, der har den højeste personlige indkomst, med tillæg af den del af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst, der overstiger grundbeløbet på 32.300 kr. Skatten beregnes dog kun af dette beregningsgrundlag, i det omfang det overstiger bundfradraget på 190.000 kr. Skatten beregnes med den procent, der fremgår af stk. 2.

Stk. 6. Forskellen mellem skatten efter stk. 5 og skatten efter stk. 4 for den ægtefælle, der har den højeste personlige indkomst, udgør skatten af ægtefællernes samlede positive nettokapitalindkomst.

Stk. 7. Har kun den ene ægtefælle positiv kapitalindkomst over et grundbeløb på 16.150 kr., påhviler den samlede skat af ægtefællernes nettokapitalindkomst efter stk. 6 denne ægtefælle.

Stk. 8. Hvis begge ægtefæller har positiv kapitalindkomst over et grundbeløb på 16.150 kr., fordeles skatten af ægtefællernes samlede nettokapitalindkomst imellem dem efter forholdet mellem de dele af hver ægtefælles kapitalindkomst, der overstiger grundbeløbet på 16.150 kr.

Stk. 9. Hvis ægtefællerne har lige store personlige indkomster, anses den af ægtefællerne for at have den største personlige indkomst, som har de største udgifter af den art, der fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, men ikke ved opgørelsen af personlig indkomst og kapitalindkomst.

Stk. 10. Bundfradrag og grundbeløb i stk. 1-8 reguleres efter § 20. Grundbeløb på 32.300 kr. reguleres dog som to grundbeløb på 16.150 kr.

7. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 12, stk. 1,« til: »§ 12, stk. 1, 2. pkt.,«, og »§§ 6 a,« ændres til: »§§ 6, 6 a,«.

8. I § 13, stk. 1, 3. pkt., ændres »§§ 6 a,« til: »§§ 6, 6 a,«.

9. I § 13, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 6 a,« til: »§§ 6, 6 a,«.

10. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er ne-

gativ, modregnes den inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6, 6 a og 7 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til modregning først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, for de næste 5 indkomstår inden opgørelsen af beregningsgrundlagene efter §§ 6, 6 a og 7. Negativ personlig indkomst kan kun fremføres, i det omfang den ikke kan modregnes efter 1. eller 2. pkt. for et tidligere indkomstår.«.

11. § 13, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb inden opgørelse af beregningsgrundlagene efter §§ 6, 6 a og 7 modregnes i den anden ægtefælles personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I.«.

12. § 13, stk. 4, 5. og 6. pkt., affattes således:

»Et negativt beløb, der herefter ikke er modregnet, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår, i det omfang beløbet ikke kan modregnes for et tidligere indkomstår, til modregning inden opgørelsen af beregningsgrundlagene efter §§ 6, 6 a og 7. Hvert år modregnes negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I, og endelig i ægtefælens personlige indkomst med tillæg af heri fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I.«.

13. I § 13, stk. 5, 1. pkt., udgår: »eller § 6 a, stk. 4,«.

14. I § 13, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Der kan ikke ske overførsel efter stk. 4 af den del af underskuddet, der modsvares af fradragne og ikke medregnede indbetalinger til kapitalforsikringer i pensionsøjemed og til opsparing i pensionsøjemed, jf. pensionsbeskatningslovens afsnit I.«

§ 13. Hvis den skattepligtige indkomst udviser underskud, skal skatteværdien af underskuddet - beregnet med de i § 12, stk. 1, nævnte procenter - så vidt muligt modregnes i de beregnede skatter efter §§ 6 a, 7, og 8 a, stk. 2. Et herefter resterende underskud fremføres til fradrag i den skattepligtige indkomst for de følgende 5 indkomstår. Inden for 5 års perioden kan fradraget for underskud i skattepligtig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rummes i skattepligtig indkomst eller modregnes med skatteværdien i skat efter §§ 6 a, 7 og 8 a, stk. 2, for et tidligere indkomstår.

Stk. 2. Hvis en gift persons skattepligtige indkomst udviser underskud, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskud, der ikke er modregnet efter stk. 1, 1. pkt., i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Derefter modregnes skatteværdien af uudnyttet underskud i ægtefællens beregnede skatter efter §§ 6 a, 7 og 8 a, stk. 2. Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 4.-6. pkt. Et herefter overskydende beløb fremføres til fradrag i de 5 følgende indkomstår efter stk. 1, 3. pkt. Hvert år fradrages underskud først i den skattepligtiges indkomst og i øvrigt efter samme regler, som gælder for underskudsåret. Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, modregnes det ældste af underskuddene først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.

Stk. 3. Hvis den personlige indkomst er negativ, modregnes den inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6 a og 7 i indkomstårets positive kapitalindkomst. Et resterende negativt beløb fremføres til fradrag først i kapitalindkomst og derefter i personlig indkomst for de nærmest følgende 5 indkomstår inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6 a - 7. I denne periode kan fradraget for negativ personlig indkomst dog kun fremføres til et senere indkomstår, hvis det ikke kan rum-

mes i kapitalindkomst og personlig indkomst for et tidligere indkomstår.

Stk. 4. Hvis en gift persons personlige indkomst er negativ, og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal det negative beløb inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6 a og 7 fradrages i den anden ægtefælles positive personlige indkomst. Et overskydende negativt beløb modregnes i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét. Har begge ægtefæller positiv kapitalindkomst, modregnes det negative beløb fortrinsvis i den skattepligtiges kapitalindkomst og derefter i ægtefællens kapitalindkomst. Modregning sker, før ægtefællens egne uudnyttede underskud fra tidligere indkomstår fremføres efter 5.-8. pkt. Et negativt beløb, der herefter ikke er fradraget, fremføres inden for de følgende 5 indkomstår efter stk. 3, sidste pkt., til fradrag inden opgørelsen af beregningsgrundlaget efter §§ 6 a og 7. Hvert år fradrages negativ personlig indkomst først i ægtefællernes positive kapitalindkomst opgjort under ét, derefter i den skattepligtiges personlige indkomst og endelig i ægtefællens personlige indkomst. 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Hvis ægtefællen ligeledes har uudnyttet underskud vedrørende tidligere indkomstår, modregnes det ældste af underskuddene først, uanset hvilken ægtefælle underskuddet vedrører.

Stk. 5. Ved overførsel efter stk. 2 eller 4 eller § 6 a, stk. 4, af underskud mellem ægtefæller ses der ved opgørelsen af ægtefællernes skattepligtige indkomst og personlige indkomst i denne forbindelse bort fra personlig indkomst, der beskattes i udlandet og ikke her i landet. Den personlige indkomst reduceres med fradragberettigede udgifter, der vedrører denne indkomst, uanset om disse udgifter er omfattet af § 3, stk. 2. Bestemmelsen finder dog ikke anvendelse, hvor skatten af den udenlandske indkomst er nedsat i henhold til bestemmelsen i ligningslovens § 33 A eller § 33 C.

15. I § 19, stk. 1, 1. pkt., ændres »skatteloftet i 2.-6. pkt.« til: »58 pct.«.

16. § 19, stk. 1, 2.-6. pkt., ophæves.

§ 19. Hvis en skattepligtigs kommunale og

amtskommunale indkomstskatteprocenter og skatteprocenter efter §§ 6, 6 a og 7 sammenlagt overstiger skatteloftet i 2.-6. pkt., beregnes et nedslag i statsskatten svarende til, at skatteprocenten efter § 7 blev nedsat med de overskydende procenter beregnet med én decimal. For indkomståret 1994 er skatteloftet 65 pct. For indkomståret 1995 er skatteloftet 63,5 pct. For indkomståret 1996 er skatteloftet 62 pct. For indkomståret 1997 er skatteloftet 60 pct. For indkomståret 1998 og senere indkomstår er skatteloftet 58 pct.

17. § 25 a og § 27 a ophæves.

§ 25 a. Negativ personlig indkomst, der vedrører indkomstår forud for indkomståret 1994, og som efter de hidtidige regler skulle have været fratrukket ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1994 til brug for beregningerne efter § 7 og § 8, kan fratrækkes ved indkomstopgørelsen til brug for beregningerne efter §§ 6 a og 7 efter reglerne i § 13.

§ 27 a. Ved opgørelsen af beregningsgrundlaget for mellemskatten efter § 6 a samt overførsel af uudnyttet bundfradrag og negativt beløb efter § 6 a, stk. 3 og 4, kan den skattepligtige i indkomstårene 1994 og 1995 fradrage udgifter til underholdsbidrag i et omfang som angivet i stk. 2.

Stk. 2. Udgifter til underholdsbidrag, som efter ligningslovens §§ 10 og 11 kan fradrages i den bidragspligtiges skattepligtige indkomst, kan tillige fradrages efter stk. 1 i det omfang, de overstiger 40.000 kr. i indkomståret 1994 og 80.000 kr. i indkomståret 1995.

§ 2

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 803 af 6. oktober 1995, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 1106 af 29. december 1997, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »den til statsskat opgjorte skattepligtige almindelige indkomst« til: »den i henhold til personskatteloven opgjorte skattepligtige indkomst«.

§ 5. Kommunal indkomstskat beregnes på grundlag af den til statsskat opgjorte skattepligtige almindelige indkomst. Skatten nedsættes efter personskattelovens §§ 10-12, jf. til dels § 9.

§ 3

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 174 af 19. marts 1998, foretages følgende ændring:

1. § 33 C, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»For skattepligtige fysiske personer og dødsboer udgør tilskuddet 38 pct. for udgifter, der er betalt inden udgangen af kalenderåret 2001, og derefter 32 pct.«.

§ 33 C. For skattepligtige personer og dødsboer udgør tilskuddet 38 pct. af de tilskudsberettigede udgifter. For andre skattepligtige udgør tilskuddet 34 pct.